

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 104 / IV legislatura / Sisè període

Dijous, 27 d'octubre de 1994

Ple del Parlament

Presidència del Molt Honorable Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió plenària núm. 57

Tercera i darrera reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les dotze del migdia.

Debat sobre l'orientació política general del Consell Executiu (Continuació.)

Propostes de resolució subsegüents al debat

Propostes de resolució del G. P. Popular

Torn a favor: Sr. Curto i Casadó (P) (p. 5623).

Propostes de resolució del G. P. d'Iniciativa per Catalunya

Torn a favor: Sr. Fuentes (IC) (p. 5625).

Propostes de resolució del G. P. de Convergència i Unió

Torn a favor: Sr. Sesnilo (CiU) (p. 5627).

Propostes de resolució del G. Socialista

Torn a favor: Sr. Clotas (S) (p. 5629).

Propostes de resolució del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya

Torn a favor: Sr. Carod-Rovira (IC) (p. 5632).

El Sr. Curto i Casadó (P) intervé per allusions (p. 5634).

Propostes de resolució del G. Mixt

Torn a favor: Sr. Reguant (M) (p. 5635).

Votació de les núms. 7 i 8 del G. P. Popular: rebutjades per 40 vots a favor, 67 en contra i 16 abstencions (p. 5636).

Votació de les núms. 6 i 11 del G. P. Popular: rebutjades per 49 vots a favor, 68 en contra i 8 abstencions (p. 5636).

Votació de les núms. 1, 2 i 4 del G. P. Popular: rebutjades per 22 vots a favor, 69 en contra i 34 abstencions (p. 5636).

Votació de les núms. 3, 5, 10, 12 i 13 del G. P. Popular: rebutjades per 58 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció (p. 5636).

Votació de la núm. 9 del G. P. Popular: rebutjada per 15 vots a favor, 104 en contra i 8 abstencions (p. 5636).

Votació de la núm. 14 del G. P. Popular: rebutjada per 23 vots a favor, 104 en contra i cap abstenció (p. 5636).

Votació de la lletra a de la núm. 4 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: aprovada per unanimitat (p. 5637).

Votació de la núm. 9 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: aprovada per 86 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions (p. 5637).

Votació de la núm. 11 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: aprovada per 121 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions (p. 5637).

Votació de l'apartat primer de la núm. 1 i de les núms. 2, 3, 5, 6, 8, 10, 12, 13 i 15 a 17 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: rebutjades per 59 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció (p. 5637).

Votació de la resta de la núm. 4 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: rebutjada per 17 vots a favor, 104 en contra i 7 abstencions (p. 5637).

Votació de la núm. 7 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: rebutjada per 24 vots a favor, 69 en contra i 35 abstencions (p. 5637).

Votació de la resta de la núm. 1 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: rebutjada per 24 vots a favor, 69 en contra i 35 abstencions (p. 5637).

Votació de la núm. 6 del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: rebutjada per 51 vots a favor, 69 en contra i 7 abstencions (p. 5637).

Votació del paràgraf primer de la transaccional a les núms. 3 i 4 del G. P. de Convergència i Unió i a l'apartat cinquè de la núm. 8 del G. Socialista: aprovat per unanimitat (p. 5638).

Votació dels paràgrafs segon i tercer de la transaccional a les núms. 3 i 4 del G. P. de Convergència i Unió i a l'apartat cinquè de la núm. 8 del G. Socialista: aprovats per 103 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions (p. 5638).

Votació de la transaccional a l'apartat segon de la núm. 5 del G. Socialista i a la núm. 8 del G. P. de Convergència i Unió: aprovada per unanimitat (p. 5638).

Votació de la núm. 2 del G. P. de Convergència i Unió: aprovada per 76 vots a favor, cap en contra i 51 abstencions (p. 5638).

Votació de les núms. 1, 5 i 9 del G. P. de Convergència i Unió: aprovades per 120 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions (p. 5638).

Votació de la núm. 6 del G. P. de Convergència i Unió: aprovada per 120 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions (p. 5638).

Votació de la núm. 7 del G. P. de Convergència i Unió: aprovada per 76 vots a favor, cap en contra i 51 abstencions (p. 5638).

Votació de l'apartat primer de la núm. 1 del G. Socialista: aprovat per unanimitat (p. 5638).

Votació de la resta de la núm. 1 del G. Socialista: rebutjada per 58 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció (p. 5638).

Votació de la núm. 2 del G. Socialista: aprovada per unanimitat (p. 5639).

Votació de la núm. 3 del G. Socialista: rebutjada per 58 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció (p. 5639).

Votació dels apartats segon, tercer i sisè de la núm. 4 del G. Socialista: aprovats per 102 vots a favor, 16 en contra i 7 abstencions (p. 5639).

Votació de l'apartat primer de la núm. 4 del G. Socialista: *aprovat per 102 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció* (p. 5639).

Votació de l'apartat quart de la núm. 4 del G. Socialista: *aprovat per 117 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció* (p. 5639).

Votació de l'apartat cinquè de la núm. 4 del G. Socialista: *aprovat per 110 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions* (p. 5639).

Votació dels apartats primer i tercer de la núm. 5 del G. Socialista: *rebutjats per 58 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 5639).

Votació de la núm. 6 del G. Socialista: *aprovada per 119 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions* (p. 5639).

Votació de la núm. 7 del G. Socialista: *rebutjada per 58 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 5639).

Votació de l'apartat tercer de la núm. 8 del G. Socialista: *aprovat per unanimitat* (p. 5639).

Votació de la resta de la núm. 8 del G. Socialista: *rebutjada per 57 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 5639).

Votació de les núms. 10 i 11 del G. Socialista: *rebutjades per 57 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 5639).

Votació de la núm. 2 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *aprovada per 106 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions* (p. 5640).

Votació de la núm. 5 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *aprovada per 83 vots a favor, 7 en contra i 23 abstencions* (p. 5640).

Votació fins als mots «equipaments comercials» de la núm. 15 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjats per 23 vots a favor, 90 en contra i cap abstenció* (p. 5640).

Votació de la resta de la núm. 15 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjada per 45 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 5640).

Votació del paràgraf primer de la núm. 13 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjat per 45 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 5640).

Votació del paràgraf segon de la núm. 13 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjat per 23 vots a favor, 68 en contra i 24 abstencions* (p. 5640).

Votació de la núm. 1 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjada per 23 vots a favor, 68 en contra i 24 abstencions* (p. 5640).

Votació de la núm. 3 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjada per 15 vots a favor, 91 en contra i 7 abstencions* (p. 5641).

Votació de les núms. 7, 9, 12, 14, 17 i 18 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjades per 46 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció* (p. 5641).

Votació de la núm. 19 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjada per 15 vots a favor, 67 en contra i 31 abstencions* (p. 5641).

Votació de la núm. 20 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjada per 39 vots a favor, 67 en contra i 7 abstencions* (p. 5641).

Votació de les núms. 8 i 11 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjades per 22 vots a favor, 67 en contra i 24 abstencions* (p. 5641).

Votació de la núm. 10 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjada per 15 vots a favor, 95 en contra i cap abstenció* (p. 5641).

Votació de la núm. 16 del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *rebutjada per 29 vots a favor, 89 en contra i cap abstenció* (p. 5641).

Votació de la núm. 3 del G. Mixt: *rebutjada per 6 vots a favor, 67 en contra i 28 abstencions* (p. 5641).

Votació de la núm. 4 del G. Mixt: *rebutjada per 34 vots a favor, 67 en contra i 7 abstencions* (p. 5641).

Votació de la núm. 5 del G. Mixt: *rebutjada per 32 vots a favor, 67 en contra i 7 abstencions* (p. 5642).

Votació de la núm. 6 del G. Mixt: *rebutjada per 13 vots a favor, 67 en contra i 28 abstencions* (p. 5642).

Votació de les núms. 8, 10, 12, 19 a 22 i 34 a 36 del G. Mixt: *rebutjades per 41 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció* (p. 5642).

SUMARI (4)

Votació de les núms. 16 a 18 i 48 del G. Mixt: *rebutjades per 13 vots a favor, 65 en contra i 28 abstencions* (p. 5642).

Votació de les núms. 11, 43 i 45 del G. Mixt: *rebutjades per 22 vots a favor, 65 en contra i 21 abstencions* (p. 5642).

Votació de les núms. 27 i 28 del G. Mixt: *rebutjades per 13 vots a favor, 66 en contra i 28 abstencions* (p. 5642).

Votació de les núms. 24, 30 a 33, 37, 38, 40 a 42, 44, 46, 47 i 49 del G. Mixt: *rebutjades per 9 vots a favor, 66 en contra i 32 abstencions* (p. 5642).

La sessió s'aixeca a tres quarts de tres de la tarda i vuit minuts.

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 57.3

La sessió es reprèn a les dotze del migdia. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major i el lletrat Sr. Sol.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera de Governació i dels consellers d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, d'Economia i Finances, de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia i de Benestar Social.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

**Debat sobre l'orientació política
general del Consell Executiu
(Continuació)**

D'acord amb l'article 124.2 del Reglament, per a la defensa de les resolucions presentades, s'ha establert el següent ordre d'intervenció: en primer lloc, Grup Parlamentari Popular; en segon lloc, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya; en tercer lloc, Grup Parlamentari de Convergència i Unió; en quart lloc, Grup Parlamentari Socialista al Parlament; cinquè, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; sisè, Grup Parlamentari Mixt, i, finalment, hi haurà una proposta conjunta de tots els grups. Hi ha, per a cada grup de propostes, un torn a favor i, facultativament, un torn en contra. Una vegada defensades totes les propostes, es procedirà a la votació pel mateix ordre. Finalment, hi haurà possibilitat d'explicació de vot.

Correspon, doncs, al Grup Parlamentari Popular intervenir en primer lloc. Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, al mateix temps que el Grup Parlamentari Popular sotmet a la consideració de la cambra les propostes de resolució conseqüència del debat que es va celebrar ahir sobre política general, al mateix temps, deia, és obligació i responsabilitat, per raó d'este debat tan important, reconèixer que és lògica la decepció col·lectiva dels ciutadans en relació amb la falta de transparència en la utilització de garanties i de recursos públics de la Generalitat; que és raonable la contrarietat social per la debilitat del Govern de Catalunya en aplicació de mesures correctores contra aquells que, per inducció o per consentiment, vulneren les nostres lleis, i és comprensible, sobretot, la desmoralització o el desengany perquè el debat de política més important que anualment celebra el Parlament de Catalunya ha derivat en la seva pròpia deformació, ja que mentre al carrer es respira un ambient de preocupació per la incògnita d'una profunda crisi econòmica i social, on la reducció dels costos empresarials encara no és efectiva, on la creació d'ocupació o l'impacte de les rendes salarials és una realitat

imperceptible, i on lo cost de la inflació, per exemple, que no es domina, és un perill permanent; mentre al carrer, deia, romanen problemes extraordinaris i aspiracions legítimes de recuperació, ahir lo president de la Generalitat va induir la transcendència d'este debat en una controvèrsia general que li pogués permetre neutralitzar la gravetat d'uns fets que, en la percepció generalitzada dels ciutadans, es refereixen a imputacions de corrupció i a escàndols polítics de gran envergadura.

Haver de fonamentar, des de la nostra opinió, una part important del debat sobre l'orientació política general del Consell Executiu en una història cronològica de l'ocultació, o del que ha sigut l'ocultació irregular, per utilitat econòmica, consentida per interès polític, ens sembla d'una gravetat especialment injustificable, que s'hauria pogut evitar utilitzant los mecanismes de poder que té el Govern, o utilitzant, amb adequada mesura, la majoria absoluta com a criteri polític d'aplicació del principi de participació.

Per això, davant la transparència que resolen les comissions parlamentàries d'investigació, o davant la necessària compareixença dels culpables implicats en lo desviament d'estos 1.000 milions de pessetes, alguns i alguns polítics han preferit assumir la corresponent dosi de descrèdit, a vegades avivant la universalització d'allò que tots som iguals, actitud —esta que tots som iguals— que ultrapassa tots los límits de la immoralitat més repudiable.

Per consegüent, que ningú cregui que amb este debat ha conclòs l'exigència de responsabilitats en relació amb el cas Planasdemunt; que ningú cregui que s'ha acabat l'exigència de responsabilitats en relació amb les irregularitats de l'Institut Català de Finances, o en relació amb lo desviament de l'aval de Javier de la Rosa, perquè, com a mínim, des de l'opinió i des de l'òptica del Grup Popular, lo procés d'investigar políticament estos fets només acaba de començar, i amb esta intenció volem reiterar públicament que, assumint perills de tota naturalesa —ho repeteixo: assumint perills de tota naturalesa—, lo Grup Popular no retrocedirem en l'exigència de la publicitat dels fets i el descobriment dels seus implicats, i en l'aclariment, també, de tot l'entramat que, sota la fórmula d'una majoria democràtica i parlamentària, evita la investigació i exercita implícitament la protecció d'unes persones acusades i condemnades pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya per estafa, per apropiació indeguda i per falsificació de documents.

En tot cas, la polèmica política lamentablement ha quedat servida més encara a partir d'este debat sobre política general; les iniciatives i les peticions d'investigació i de dimissió obriran la via lamentable de l'enfrontament parlamentari, i, el que és pitjor —com ja vam anunciar—, inevitablement traslladarem al carrer la disputa i els recels sobre l'honorabilitat d'alguna persona concreta i crearem dubtes, també al carrer, sobre la seguretat i la solvència d'alguna institució financera vinculada i dominada per una estranya operació, potser dominada —esta entitat financera— de manera innocent.

I, encara que la normalitat política catalana s'ha vist trençada per l'impudisme indecorós d'aquells que s'han recolzat

en la trampa, en la mentida i en l'essència del *pelotazo*, la responsabilitat plural que representa esta cambra aconsella afrontar l'exigència col·lectiva de problemes ordinaris referits a l'impuls de l'economia productiva, a la reducció del dèficit públic, a l'accessibilitat del finançament empresarial, al suport dels nostres sectors estratègics, a adequar l'estructura pressupostària de l'Administració de la Generalitat i a aplicar amb rigor los criteris d'austeritat i els principis d'eficàcia i d'eficiència, punts de referència, des de la nostra opinió, dels pressupostos de 1995. I, en atenció als criteris d'una recuperació general, i per transmetre la necessària credibilitat institucional, lo Grup Popular hem observat que l'orientació d'una bona part de les nostres propostes de resolució havia d'anar destinada de manera prioritària a considerar que la superació de la recessió econòmica, les expectatives sobre la inversió, la preocupant xifra de desocupació, lo control de la despesa pública i el domini de la inflació mereixien l'acció preferent sobre la base de reunir totes les energies polítiques i reunir totes les capacitats socials.

I, amb estos criteris, lo Grup Popular assumirem tota la corresponsabilitat que faci falta, però també volem advertir que la inclinació a l'impuls, a l'esforç i a la coordinació correspon als respectius governs, en lo límit determinat de les seves competències. Per consegüent, sense aprofundir i sense anticipar lo que representaria de negatiu un pressupost dominat per la continuïtat, sí que volem expressar que el control de la despesa corrent improductiva, lo creixement de l'economia a taxes que generin ocupació en condicions d'estabilitat i el rigor en la inflació que sistemàticament erosiona els sectors més dèbils seran objectius que determinaran la capacitat del Consell Executiu per mediació dels pressupostos de la Generalitat per a 1995.

Tots hem assumit ja que el model de creixement i de política econòmica exercitats durant lo passat decenni és un conjunt amortitzat, origen de la major crisi que hem sofert en los últims vint anys. Per l'envergadura dels fets de Javier de la Rosa, resulta de la màxima urgència reorientar i reordenar la política que s'ha recolzat en los tractes amb amistats molt perilloses, i perquè la crua realitat demostra que la intimitat d'algunes relacions viciades genera dependència i genera defectes de reflexió. Per això, i al marge de les propostes de resolució de caràcter econòmic, fiscal i pressupostari, algunes altres propostes de resolució se refereixen a la situació de deteriorament polític que s'ha generat a Catalunya, on molt em temo que el futur més immediat revelerà la gravetat de l'error polític i històric que implica la negativa del Govern i del president de la Generalitat, a través del seu grup majoritari, a constituir les comissions d'investigació sol·licitades per tots los grups parlamentaris de l'oposició. Al final, creiem nosaltres que no es podrà evitar, per raons de consciència o per l'impuls de la mateixa societat, al final no es podrà evitar la constitució d'estes comissions d'investigació o la celebració d'un debat monogràfic en l'àmbit del nostre Parlament. Com a mínim, si no és acceptable, sí que entenem que és opinable que, per raons políti-

ques o partidistes, lo Grup de Convergència i Unió hagi impedit la compareixença en comissió del president de la Generalitat per tal que reveli la seva posició en relació amb el cas Planasdemunt i en relació amb el desviament de 1.000 milions de pessetes de l'aval de Grand Península, SA. Ho entenem i ho acceptem. Lo que ja no és ni opinable ni acceptable, per la naturalesa de les imputacions i per les implicacions documentades que tenim, és lo veto de Convergència i Unió que el mateix Javier de la Rosa comparegui al Parlament, o la negativa també a la presència del director general de la Caixa de Tarragona, persona que em consta que està preocupada per l'ètica del negoci i per la salut empresarial. Quin benefici concret o general va representar per a Catalunya haver votat en contra de la compareixença en comissió de Javier de la Rosa? A quin interès respon la negativa a esta sol·licitud formal abonada per tots los grups parlamentaris de l'oposició? En estos moments de confusió, ja no ens importa massa, a nosaltres, determinar o esbrinar si, per venjança o per pròpia protecció, es descobreixen actuacions que puguin esquitxar aquells que avui dia encara es consideren persones rellevants del nostre entorn més immediat, perquè s'ha amenaçat tant amb allò d'«estirar de la manta» que, ja sigui per simple curiositat, ja sigui per la preservació d'acusacions genèriques que afecten a tots per un igual, lo Parlament de Catalunya no pot quedar impassible davant d'estes acusacions i d'estes amenaces, i fonamentalment val la pena que s'aixequi la «ditxosa» manta per a distribuir i assignar responsabilitats i per la deguda protecció del pes i del prestigi de les nostres institucions. I, com que no és tolerable la generalització d'amenaces per part de ningú, la mateixa estructura política haurà d'establir mecanismes per a conciliar una causa judicial amb una responsabilitat política i establir mecanismes, també, per a esbrinar lo límit pel qual una persona pública haurà de ser cessada o dimitida. L'espectacle d'estos dies evidencia la fragilitat d'estos equilibris i determina la impotència dels seus protagonistes, amb negatives que condueixen a la confusió i a l'enfrontament. Ha faltat, des de la nostra opinió, la valentia i la sensibilitat suficients per a afrontar que, al marge dels perjudicis econòmics, polítics i morals que ha provocat l'escàndol de Javier de la Rosa, apareixen altres conseqüències més subtils, concretades en allò que sempre són los mateixos los que embruten o desprestigien els altres. Per sort per a Catalunya, s'ha demostrat que ningú és intocable, fins i tot aquells que consideren que el seu poder va més enllà de qualsevol control polític, social, econòmic o judicial.

I, si encara són vàlides les paraules del president de la Generalitat, quan expressava la necessitat d'actituds públiques de lucidesa i d'exigència moral, ara és lo moment de demostrar, amb fets i no amb declaracions, que la lucidesa no s'ha traduït ni en «compadreo» ni en confusió, que l'exigència moral no ha derivat en la falta d'integritat i de rectitud, i anem a veure també si és veritat que les paraules es concilien amb los fets i que les conductes s'harmonitzen amb les conviccions.

Este és, senyor president, lo motiu i l'origen de les nostres propostes de resolució.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Curto. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Fuentes.

El Sr. FUENTES: Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, el nostre Grup Parlamentari ha presentat disset propostes de resolució, després del debat de política general que hem tingut aquests dos dies en el Parlament.

La Primera proposta de resolució fa referència al clima de deteriorament de la vida política catalana, que s'ha produït essencialment pels escàndols econòmics que han culminat en la condemna a presó del senyor Planasdemunt pels delictes d'estafa..., he de recordar que el senyor Planasdemunt —s'ha dit sobrerament, però— va ser no únicament director de l'Institut Català de Finances, sinó ex-conseller de la Generalitat i home important en el Govern i, fins i tot, més enllà, en la trama d'empreses i entitats lligades a Convergència Democràtica, com és el diari *Avui* i, fins i tot, el diari *El Observador*, i també, naturalment, per l'afer del senyor Javier de la Rosa.

Jo, aquest matí, escoltant la ràdio i, després, repassant la premsa, pensava que, certament, fa sis anys —com deia el nostre president de grup—, o fa set anys, érem molt pocs i era molt difícil enfrontar-se al senyor Javier de la Rosa, posar sobre la taula l'evidència que era el característic representant de la cultura dita del *pelotazo*, i que, en canvi, avui tothom vol estripar les fotografies del viatge en el iot, de l'anada en avió o, uns als altres, es tiren a la cara qui és el primer que li va donar suport, que li va donar aval i que li va donar confiança. I dic això perquè el senyor Mariano Rubio s'ha vist en la necessitat de sortir ràpidament a *El País* amb una carta en què, púdicament, qualifica d'equivocat el senyor Pujol, però que en realitat està dient: «Senyor Pujol, vostè està mentint, en la seva compareixença en el Parlament: no vam ser nosaltres que li vam donar aquest suport; nosaltres érem ja contraris al senyor De la Rosa l'any 87.»

En qualsevol cas, aquesta és una polèmica que està sobre la taula, però el que posa en evidència és que, certament, avui, avui, tothom considera que aquest senyor era un representant d'aquesta dita activitat del *pelotazo*, per tant d'una via especulativa, d'una via de posar els interessos generals i particulars empresarials, de posar l'economia productiva al servei dels interessos especulatius d'aquestes persones, i aquesta és, jo crec, una de les primeres constatacions que hauríem de treure d'aquest debat.

Però n'hi ha una altra, que és que això no s'ha acabat, això no es pot haver acabat. I no s'ha acabat perquè el Govern de la Generalitat, i el seu president al davant, ha estat incapaç d'assumir les seves responsabilitats i treure'n les conseqüències adients, tant en un cas com en l'altre. I jo, encara que sigui molt breument i per justificar la nostra Proposta de resolució número 1, n'he de fer esment. Perquè, és clar, jo, com a polític i com a jurista, em meravellava quan el president de la Generalitat, en relació amb el cas Planas-

demunt, ens deia: «Escolti, és que a partir d'aquesta sentència jo no veig necessitat d'haver de prendre cap actuació. La sentència no diu que hi hagi responsabilitats de la Generalitat, la sentència no involucra naturalment el conseller Macià Alavedra.»

I, certament, la sentència, en relació amb un procediment penal per estafa, impulsat pels afectats per aquesta estafa, no involucra com a estafador el senyor Macià Alavedra, òbviament. Mai ho hem dit, això, nosaltres, ni ho diem, perquè si realment hi hagués això, no estaríem discutint de responsabilitats polítiques, estaríem parlant de responsabilitats penals i d'empresonaments. La responsabilitat política és una altra cosa: la responsabilitat política deriva del fet —i, això, sí que ho diu la sentència; això, sí que ho assenyala la sentència— que el senyor Planasdemunt es va prevaler del seu càrrec a la Generalitat, del lloc que ocupava. Per a què? Per captar diners i per estafar tot un conjunt de ciutadans. I això ha de tenir conseqüències polítiques, perquè no ho va fer per ser un ciutadà particular, sinó amb la confiança, amb la caució, amb l'aval, amb la garantia moral, política i econòmica que li donava el càrrec que tenia a la Generalitat de Catalunya. I això ha de tenir conseqüències polítiques. Com ha de tenir conseqüències polítiques que se'l nomenés i que se'l mantingués en aquest càrrec tal com ha passat amb altres casos a nivell de l'Estat. Per tant, aquí hi ha unes responsabilitats polítiques evidents, que no es poden barrejar, ni nosaltres mai les hem barrejat, amb les responsabilitats penals. Aquestes són unes altres. I he de dir que aquest sí, aquest sí que és un cas típic, i és un cas paradigmàtic, que s'hauria d'apuntar el president de la Generalitat, com un autèntic «rapinyaire»: aquesta és la figura del rapinyaire que defineix el Fabra i aquesta és la figura de què hauria de prendre nota el president de la Generalitat.

I és evident que en relació amb el cas De la Rosa ja s'ha dit pràcticament tot, ja s'ha dit gairebé tot. Però, és clar, el president de la Generalitat va pujar aquí i va dir: «Escolti'm, nosaltres no sabíem el mal ús de l'aval, i no ho podríem saber perquè la Caixa de Tarragona el 27 de gener va fer un certificat fals» —el 26 de gener, per ser més exactes— «i el 27 de juny va fer un certificat radicalment contrari. Ara bé, la Caixa de Tarragona és una entitat respectable i important per al desenvolupament de les comarques tarragonines.» Nosaltres estem absolutament d'acord que la Caixa de Tarragona és una entitat respectable i importantíssima per al desenvolupament de les comarques tarragonines. Però dins de la Caixa de Tarragona hi ha alguna persona, amb facultats per signar documents falsificats, que no és respectable, i el Govern de la Generalitat hauria d'haver actuat contra aquestes persones immediatament. Els propis informes de la Generalitat de Catalunya —no aliens: de la Generalitat de Catalunya, de la Intervenció General— diuen clarament que el certificat de la Caixa de Tarragona, l'ocultació que va fer el senyor De la Rosa, van posar en perill el projecte i van posar en perill la liquiditat —la liquiditat— de Grand Península.

Bé, i a partir d'aquí, el president de la Generalitat l'únic que ens diu és que la Caixa de Tarragona és molt respecta-

ble. Escolti, molt evident; molt evident, però el Govern de la Generalitat no ha actuat degudament, no ha actuat amb diligència, ha actuat amb irresponsabilitat. I jo vaig apuntar des d'aquesta tribuna que el Govern de la Generalitat..., o bé hi havia aquí negligència o connivència. Després del debat que hem tingut en aquests dos dies, jo personalment he arribat a la conclusió que hi havia ambdues coses: negligència i connivència. Per tant, hi ha responsabilitats polítiques que s'han de continuar aclarint i delimitant.

I, finalment, el president de la Generalitat va dir: «Bé, això, nosaltres som els més interessats i hi continuarem treballant.» Molt bé. Per això nosaltres plantejem una proposta de resolució que expressa la preocupació del Parlament per aquests fets, rebutja les actuacions polítiques del Govern de la Generalitat, en tant que expressen aquestes responsabilitats que hem assenyalat, i, alhora, no podem per menys que expressar públicament el desacord d'aquesta cambra per l'actuació tancada del president de la Generalitat en aquest debat en relació amb aquestes qüestions.

Finalment, demanem que el Consell Executiu emprengui les mesures adients i assumeixi les seves responsabilitats polítiques...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Fuentes...

El Sr. FUENTES: Sí?

El Sr. PRESIDENT: Suspenguï una mica, perquè hi ha molt soroll a la sala i es perden les seves paraules...

El Sr. FUENTES: Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Segueixi.

El Sr. FUENTES: Com deia, finalment, nosaltres demanem que el Govern de la Generalitat emprengui les actuacions corresponents que delimitin les responsabilitats polítiques, que prengui les mesures polítiques adients i que en doni compte al cap de tres mesos, en el termini de tres mesos, al Parlament.

A les altres propostes de resolució, fins a disset que nosaltres hem presentat, nosaltres incidim en tot un seguit d'aspectes que pensem són d'extraordinària importància. Ja vàrem dir abans de l'inici del debat, i ho vàrem fer també durant el debat, que pensàvem que hi havia problemes extraordinàriament importants a Catalunya, que no s'acabava amb aquests casos que han deteriorat la vida política de casa nostra. És evident que aquests dos casos havien d'estar sobre la taula, però pensem també que és imprescindible posar l'accent sobre la manca de polítiques adients d'igualtat entre els homes i les dones, que és absolutament imprescindible modificar radicalment l'actitud del Govern de la Generalitat en relació a les finances municipals, en relació al Fons de cooperació, i hem presentat iniciatives també en aquesta línia.

Nosaltres pensem també que, contràriament al que se'n diu, el procés efectiu d'aprofundiment de l'autogovern de Catalunya està bloquejat; la major part de les transferències pendents —moltes d'elles des de fa anys— continuen pendents. El model policial que s'ha pactat per a Catalunya està en contradicció flagrant amb acords d'aquest mateix Parlament; nosaltres pensem que cal modificar-lo en el sentit que

el president de la Generalitat tingui el comandament de totes les forces i cossos de seguretat a Catalunya; pensem també que els ajuntaments han d'exercir aquesta funció i que totes les competències de trànsit han de ser de la Generalitat, entre altres aspectes que sens dubte s'han de modificar perquè aquest acord sigui acceptable.

I nosaltres també hem presentat tot un seguit de proposicions, hem presentat un seguit de propostes de resolució en la línia d'anar, efectivament, a millorar l'economia productiva de Catalunya, a millorar la cobertura social dels aturats de Catalunya, que per llei es regulin els plans de protecció dels sectors més castigats per la pobresa a Catalunya. Hem presentat també propostes de resolució perquè d'una vegada per totes s'estableixi clarament quin ha de ser el paper de la Generalitat de Catalunya en el procés de construcció europea; per tant, la seva participació en la formació de la voluntat estatal, també la seva presència en els organismes comunitaris, també l'assumpció de competències en aquelles qüestions que han passat a la Comunitat Europea però que la seva execució torna a nivell de l'Estat.

I —veig que el temps, lamentablement, se m'ha acabat— només volia fer referència a una proposta de resolució, la número 14, presentada pel nostre Grup, que no ha estat admesa a tràmit perquè la Mesa ha considerat que no s'ajustava degudament a les prescripcions reglamentàries. Nosaltres hem de dir que aquesta Proposició en cap cas pretenia violentar el Reglament; aquesta Proposició el que pretenia és que aquella famosa i escandalosa resolució que va aprovar el Parlament de Catalunya, en virtut de la qual el Govern s'autofelicitava per les seves actuacions davant dels incendis que havia patit Catalunya, quedés sense efecte. És a dir, no discutim la legitimitat de la votació d'aquesta resolució, la legitimitat reglamentària; no discutim, per tant, cap qüestió de caràcter formal, però sí que pensàvem que, sobretot després de les paraules que s'han dit en aquest Ple, seria bo que això s'aprovés, seria bo que quedés sense efecte quant al seu contingut i seria bo que el Parlament de Catalunya, tots plegats anéssim a modificar, a endegar totes aquelles polítiques que ha seguit el Govern, aquella manca de previsió que ha tingut quant a la política d'incendis i també quant a la política d'aiguats. I aquest era ni més ni menys que el sentit de la nostra Proposta.

En relació amb les propostes dels altres grups, nosaltres votarem essencialment aquelles propostes que coincideixen amb el que nosaltres hem defensat. No podem votar una proposta del Grup Socialista, per exemple, on ens presenta la situació econòmica i social, arran del pacte entre Convergència i Unió i el Partit Socialista, com si el nostre país es trobés ja en el millor dels mons possibles. Pensem que això no únicament està en contra del que nosaltres pensem i proposem, sinó que es dona bufetades amb la realitat més evident.

Tampoc podem votar favorablement propostes del Grup de la majoria, encara que sí que votarem favorablement les que fan rena a la llengua, a la cultura, algunes propostes amb les que coincidim plenament, però no votarem favora-

blement altres propostes, com és la que fa referència a la creació de l'institut català d'ocupació, perquè nosaltres pensem –i avui dia no hi ha excusa– que el que cal és la transferència immediata amb tots els mitjans de l'institut estatal d'ocupació a Catalunya i que totes aquestes altres qüestions, en definitiva, al que van ni més ni menys és a incrementar, a duplicar administracions a Catalunya, i van precisament en la línia contrària a la supressió de l'Administració perifèrica de l'Estat que nosaltres proposem i que nosaltres plantejem. Per tant, aquesta ens sembla una certa fugida per evitar afrontar les responsabilitats que té el Grup de Convergència i Unió en la manca de traspàs del Govern central a la Generalitat de Catalunya, i no votarem aquesta Proposta favorablement.

Tampoc ho farem en relació a dues propostes del Grup Popular, perquè aquestes fan referència al dèficit públic, i és evident que nosaltres volem una racionalització de la despesa, una racionalització de l'Administració i del dèficit públic; però també és evident que hi ha diferències substancials, profundes, amb el Grup Popular quant a la concepció de què són els pressupostos i les prioritats de l'Estat, quin paper juga o pot jugar el dèficit públic, i, per tant, per raons polítiques evidents no la votarem favorablement.

Gràcies, senyores diputades; gràcies, senyors diputats...

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fuentes. Entenc que també ha fet explicació de vot, no?

El Sr. FUENTES: Sí, sí moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, bé. Correspon ara intervenir al Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Sesmiolo.

El Sr. SESMILO: Moltes gràcies, molt honorable president. Voldria fer dues consideracions prèvies en presentar les propostes de resolució del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Una, que crec que és positiva de cara al clima que hauríem de transmetre tots als ciutadans sobre la voluntat de transparència i de servei de totes aquelles persones que hem decidit dedicar-nos al noble servei de la política, i és simplement perquè quedi constància que el fet d'haver presentat les nostres declaracions de patrimoni, que els que estem en exercici de la condició de diputat es pot saber en tot moment quin era el patrimoni abans d'exercir-lo i quin és en el moment que deixem aquesta funció, concerneix tots els diputats d'aquesta cambra, tots; no únicament perquè ho mana el Reglament, sinó que estic convençut que per voluntat pròpia –almenys aquesta és la posició dels diputats de Convergència i Unió.

Aquesta, doncs, era una puntualització que crec que és interessant de fer constar perquè l'opinió pública sàpiga que aquesta actitud és la que correspon a tots i cadascun dels diputats i diputades d'aquest Parlament.

La segona és que, com ja va essent tradicional en el capteniment del nostre Grup, hem intentat i hem trobat punts de coincidència, punts de transacció amb els grups que han tingut l'amabilitat, el desig, la voluntat política d'intentar arribar a acords amb Convergència i Unió; evidentment, amb els que no ho han intentat, ha estat impossible.

Malgrat tot, algunes propostes del Grup d'Iniciativa, les votarem favorablement. Del Grup Popular, no, ja que, a part d'haver sigut un Grup que no s'ha adreçat a nosaltres cercant aquest diàleg, doncs, ni pel to i el contingut de les intervencions, ni tampoc pel to i el contingut de les propostes... I vull fer també esment especial de les propostes del Grup Mixt, del senyor Reguant, que crec que hem de lloar l'esforç extraordinari que representa per a un grup de les seves característiques haver presentat quaranta-tres, crec (*veus de fons*), o quaranta-nou propostes de resolució, però demano la seva comprensió perquè, tants i tants temes que ell toca, el nostre Grup no ha pogut, no ha tingut temps material d'estudiar-los amb l'atenció i el respecte que ens mereix el senyor Reguant, i per tant la manera pràctica que tenim, com a grup que té la majoria, és de votar-hi en contra, però que segur que, si les poguéssim descabdellar una a una, en més d'una trobaríem punts de coincidència.

Les nostres propostes són les següents: la primera és acordar demanar un informe de fiscalització a la Sindicatura de Comptes de Catalunya sobre l'ús de l'aval de la Generalitat a Grand Península, avui Port Aventura, informe que, un cop tramitat per la Comissió de la Sindicatura de Comptes, pugui ser presentat al Ple del Parlament seguint el camí reglamentàriament adient. És a dir, el nostre Grup té interès especial a –la nostra actitud– desbrossar pedres del camí, que això es pugui tractar i que la màxima institució de control econòmic de la Generalitat de Catalunya presenti aquest informe.

La segona Proposta diu: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a iniciar l'any 95 les negociacions per aprofundir la corresponsabilitat fiscal, preveient que el 31 de desembre del 95 s'acaba el període de dos anys de l'acord sobre la participació en l'IRPF.»

Les propostes 3 i 4 fan referència al foment de l'autoempresa i de l'autoocupació, i també que el Govern creï i desplegui el servei català de col·locació. Són dues propostes que en aquest moment, senyor president, senyores i senyors diputats, retirem en benefici d'una transacció amb el Grup Socialista –que crec que intervindrà després de nosaltres– i que ja explicitarà en tot cas el portaveu d'aquest Grup. Es tracta de transaccionar-ho també en el sentit de la participació dels ens locals i de la col·laboració en tota aquesta xarxa.

Votarem la Proposta número 9 del Grup d'Iniciativa, perquè ens sembla que no és contradictòria, o potser precisament perquè és contradictòria. És a dir, els dos arguments valen, perquè nosaltres, des del primer moment, estem reclamant el traspàs de l'Inem, però, clar, si també haguéssim demanat molts serveis socials i per aquesta raó no haguéssim, per exemple, posat en marxa el Pirmi, no ens ho perdonaríem; per tant, clar, nosaltres, aquesta resolució la presentem *ad cautelam*: si ve l'Inem, fantàstic, i, si no, creiem que nosaltres no podem defugir aquesta responsabilitat.

La Proposta de resolució número 5 diu: «El Parlament de Catalunya acorda que en la reforma del Reglament de la cambra, que està en estudi, es contempli la compareixença periòdica del president de la Generalitat per a respondre pre-

gundes que li formulin els grups parlamentaris.» Anunciem que també votarem a favor la Proposta número 1, punt 1, del Grup Socialista, que és més genèrica; diu «acorda la compareixença regular i ordinària del president de la Generalitat per tal de respondre les preguntes dels diputats». L'hem de votar perquè no és contradictòria amb el que nosaltres demanem. El que passa, evidentment, és que nosaltres ho contemplem en la reforma del Reglament, i, per tant, com que votarem les dues, demanarem als serveis de la cambra que les harmonitzin perquè en surti una sola resolució, perquè la voluntat política és aquesta. Nosaltres ja tenim interès en això, però cal reconèixer que va ser el senyor Obiols —també altres grups— qui va fer més insistència (*veus de fons*)—i altres grups, ja ho he dit, senyor Roc Fuentes—, eh?, i per tant nosaltres estem d'acord amb aquesta possibilitat, que es transformi en realitat, de la compareixença periòdica del president de la Generalitat.

La Proposta de resolució número 6 diu: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a intensificar el desenvolupament dels programes de normalització lingüística en l'àmbit de l'Administració de justícia, a través del Programa de dinamització de l'ús del català a les oficines judicials i entre els operadors jurídics.» És una mancança que tots vam constatar. Diem «intensificar» perquè ens consta l'esforç que fins al moment ha fet ja el Govern de la Generalitat.

La 7: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a impulsar les actuacions necessàries amb el Govern de l'Estat per tal de dotar econòmicament de forma conjunta un programa de millora dels serveis obligatoris municipals i, en el seu cas, de sanejaments dels dèficits municipals.»

La 8 —que també retirem en aquest moment— proposava l'acord de crear una comissió d'estudi sobre la prevenció i l'extinció d'incendis. Com que a més crec que el Reglament també obliga que siguin almenys dos grups els que ho sol·licitin, hem arribat a una transacció amb el Grup Socialista, que també tenia una resolució en aquest sentit, perquè realment ja siguin a partir d'aquest moment els dos grups que ho demanin, i em sembla que això tindrà l'assentiment general de la cambra perquè altres grups també s'han manifestat en aquest sentit.

La 9: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a potenciar la competitivitat de les administracions públiques catalanes mitjançant la racionalització, la simplificació dels procediments, la qualitat de la feina, la innovació i l'austeritat de la despesa.» Hi ha altres grups que en tenen de similars, però ens permetran que pensem que la nostra és més ajustada a allò que creu el nostre Grup que ha de ser i, per tant, que votem la nostra, i en aquest cas no votarem la d'altres grups.

Referent a altres grups, és cert també que aquest cop amb el Grup d'Esquerra Republicana hem estat en contacte, doncs, per mirar si arribàvem a algunes aproximacions; no ha estat possible en tot, però en algunes sí. N'hi ha d'altres que realment no ens les hem plantejat, potser les més críti-

ques de negociar, en fi, amb la prudència política de saber que possiblement —i com ha estat així— no les podríem acceptar, no? Però de la Proposta de resolució segona, sobre el clima que es crea a l'Estat, etcètera, doncs, els punts 1 i 2 els votarem favorablement, i la cinquena, sobre la Llei de normalització lingüística, també la votarem favorablement.

Quant al Grup d'Iniciativa, ja he avançat alguna votació favorable, però en concret votarem, de la Proposta de resolució número 4, la lletra a; com ja hem avançat, la Proposta de resolució número 9, íntegrament, i l'11, també. Aquestes propostes de resolució, les votarem.

I, per últim, faré referència als acords, a les propostes que votarem favorablement del Grup Socialista. Ja hem parlat de la 1.1. Votarem íntegrament la resolució número 2; és aquella que diu: «remetre al Parlament tota la documentació referida a la subrogació de la Generalitat de l'autorització de la llicència d'edificació de la clínica Nou Teknon». Aquí voldria fer una puntualització, perquè crec que és de justícia fer-la —és de justícia fer-la. El senyor Obiols no estava ben informat; no estava ben informat i va dir quelcom que no era exacte. Les subrogacions de la Generalitat en temes de llicències han sigut múltiples arreu del territori, però, de la ciutat de Barcelona sol, en tinc dotze. Per tant, no era un fet excepcional —dotze, amb els carrers, les empreses afectades, etcètera; aquí en dispenso per a qui ho vulgui. Per tant, ha de quedar clar que no era una actuació excepcional, tampoc passa cada dia, però n'hi han dotze únicament a la ciutat de Barcelona i moltes més a la resta del país. Per tant, com que estem convençuts que el Govern podrà aportar tota la documentació que clarifiqui definitivament aquest tema, hi votarem a favor.

La segona diu: «remetre al Parlament l'expedient de compra per part de la Generalitat dels edificis propietat del Consorci Nacional del Leasing destinats a la Conselleria de Medi Ambient i d'Indústria». També hi votarem a favor. No hi ha cap problema, no és l'únic edifici que ha comprat la Generalitat, i es podrà comprovar que s'ha comprat amb les igualtats de procediment, de sistema, de modes, de..., com a tot; no hi ha hagut cap tracte de favor. I el punt 3, on diu: «exercir les facultats previstes als articles 13 i 15 de la Llei de fundacions privades en relació amb la Fundació Quail Espanya», també hi votarem que sí. I m'acceptaran que ens costi votar això que sí, per una raó: perquè ja les estem exercint, i el conseller de Justícia, almenys a mi i als diputats del Grup, ens ha demostrat com han actuat segons la llei, reclamant quan correspon la documentació a aquesta fundació. Però, perquè no hi hagi cap ombra de dubte que estem en la línia de totes les clarificacions que se'ns puguin demanar i que al nostre criteri siguin raonables i constructives, també votem a favor d'aquest tercer punt de la resolució. És a dir, íntegrament.

Votarem a favor també la resolució número 4, la que fa referència al clima positiu, al nostre criteri no suficient, però, com que no n'havien presentat cap altra, doncs, ens hem estimat més, en comptes de matisar-ho, ja que no ho havíem fet nosaltres, doncs, votar-la favorablement.

Bé. També votarem favorablement la Proposta de resolució número 6, malgrat que l'hauríem pogut transaccionar amb una altra de nostra, però el temps sempre és breu. Però ve a dir quelcom, diguem-ne, matisadament diferent —prové d'un grup de l'oposició, òbviament—, però, vaja, com que s'adiu bastant amb la nostra, doncs, també la votarem a favor.

També votarem a favor de la Proposta número 8: «que el Parlament impulsi, la tardor del 95, el II Congrés de Municipis de Catalunya»; hi estem d'acord. El punt 5, suposo que el retiraran, perquè l'hem transaccionat. Votarem també..., vejam, em sembla que no... I el número 6. També es tracta d'una proposta de resolució similar a la nostra; potser més taxativa, però —hi insisteixo— nosaltres també la votarem a favor.

I em sembla que ens queda també fer un comentari a la Proposta de resolució número 9 del Grup Socialista, on parla, doncs, del contracte-programa de comú acord amb l'Entitat Metropolitana, etcètera; suposo que tots vostès la tenen. No hi estem en desacord, no hi votarem en contra perquè hi estiguem en desacord, sinó perquè creiem que l'estratègia que duu el Govern de cara a negociar aquesta qüestió i per obtenir èxit..., és millor desencotillar-ho del tot; és a dir, el Grup Socialista i els grups de la cambra saben les manifestacions públiques que han fet diversos membres del Govern, àdhuc el president de la Generalitat, sobre la voluntat d'arribar a aquests acords, però crec que també faria un favor, el Grup Socialista, que la retirés. Espero que la retirin i no ens obliguin a votar que no, perquè —hi insistim— no és per una qüestió de principis, sinó de la tàctica estratègica; els demanem que deixin al Govern quina és la millor tàctica i la millor estratègia per arribar a una finalitat, doncs, que és compartida.

Em sembla, senyor president, senyores i senyors diputats, que amb això he fixat en tots els extrems, almenys que ara jo recordi, la posició del nostre Grup, i farem les votacions en el sentit expressat.

Moltes gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sesnilo. Passem a la intervenció del Grup Parlamentari Socialista: il·lustre senyor Clotas, té la paraula. (*Remor de veus.*) No, no, hi havia hagut un error, però ja ho he anunciat en aquest ordre. Correspon al Grup Socialista.

El Sr. CLOTAS: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la veritat és que el senyor Sesnilo ha fet referència a les dificultats i urgència de temps que tenim per preparar i discutir amb tots els grups sobre les propostes de resolució que presentem, i encara més per preparar la intervenció que anem a fer, encara que aquesta intervenció, lògicament, s'ajusta al que va ser el debat que durant dos dies —fonamentalment ahir, amb els caps dels grups parlamentaris— vàrem tenir oportunitat de seguir. Dic això perquè cent vint resolucions vistes en una hora i mitja, apreciar-les, discutir-les, diguem-ne, és una feina bastant feixuga.

Lògicament..., les propostes de resolució que el meu Grup presenta a la seva consideració són onze propostes de

resolució, dos punts de les quals, com ha indicat el senyor Sesnilo, es retiren, senyor president —i ara diré quins són—, en benefici de dues transaccionals amb el Grup de Convergència i Unió. Són el punt número 5 o resolució número 5.2, del Grup Socialista, i la Proposta de resolució número 8, del Grup de Convergència i Unió; i la resolució número 8.5, del Grup Socialista, i les propostes de resolució números 3 i 4, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, que presentem, hem presentat, i que crec que tots els grups tenen ja en el seu poder.

Deia que, lògicament, les propostes de resolució que presenten els grups, en tot cas el nostre Grup, reflecteixen amb fidelitat el que va ser el debat i el que van ser les propostes, aportacions, reflexions i inquietuds que el president del nostre Grup, el senyor Raimon Obiols, va expressar ahir davant d'aquesta cambra.

Deia el senyor Obiols que es jugava amb aquest debat una bona part de la credibilitat del Govern de la Generalitat i una bona part de la credibilitat de la nostra institució d'autogovern. I, al mateix temps que deia això —i és obvi per a tothom, i tots hem seguit els esdeveniments d'aquests últims dies i els mitjans de comunicació—, deia que la posició del nostre Grup Parlamentari, com a grup que correspon a un partit de Govern, era, volia ser, contribuir constructivament a l'impuls d'aquesta cambra cap al Consell Executiu de la Generalitat, per tal d'apartar, per tal de superar una pedra que s'havia col·locat al bell mig del camí de la credibilitat de l'opinió pública en relació amb les nostres institucions.

I deia —i deia bé— apartar la pedra, superar la pedra, esmicolar la pedra, si ho volen, però no amagar la pedra, no dissimular la pedra, no tancar els ulls davant de la pedra. La pedra hi era, hi és, i el que cal és reaccionar. El mateix president de la Generalitat deia que hi havia i reconeixia que hi havia un clima de sospita que obligava a reaccionar el Govern de la Generalitat, i el Parlament de Catalunya és la cambra que també ha d'assumir la responsabilitat d'impulsar el Govern de la Generalitat també en aquesta responsabilitat, la d'aclarir tots els inconvenients, totes les pedres que se situen en el bell mig del camí de la credibilitat de les nostres institucions.

Jo diria que aquesta és la màxima i primera responsabilitat que tenim. Per tant, és des d'aquest punt de vista que el debat i l'aportació d'ahir del senyor Raimon Obiols i les propostes que en nom del Grup Socialista proposo avui tenen com a objectiu..., expressem, a través d'aquestes propostes, les nostres preocupacions, les nostres inquietuds, les nostres prioritats i també les nostres exigències al Govern de la Generalitat.

Aquest és un debat inacabat. Cal acabar aquest debat. Hem fet una passa, cal prosseguir aquestes passes. Per tant, les nostres propostes de resolució, que tots vostès deuen tenir, van dirigides a superar aquest clima de sospita, a aclarir els continguts de la pedra que tenim al mig del camí, a facilitar l'impuls d'aquesta cambra al Govern de la Generalitat per la recuperació de la credibilitat de les nostres institucions d'autogovern, i a emmarcar les exigències de la conti-

nuïtat d'aquest debat avui encara inacabat, al mateix temps que proposem una sèrie de prioritats polítiques cap al desenvolupament del nostre autogovern i cap a l'obtenció de millors quotes de benestar i de progrés cap als nostres conciutadans.

Les propostes de resolució, la número 1 va adreçada, per tant, a la recuperació d'aquest clima de confiança i d'aquest clima de credibilitat i a afrontar amb coratge, amb valentia, la situació d'alarma social i inquietud que s'ha creat arran dels fets que he esmentat. I, això, ho volem proposar sobre la base necessària del consens més ampli possible, perquè és a través d'aquest consens que aconseguirem transmetre aquest missatge que volem perseguir de tranquil·litat i de confiança en les institucions. Demanem la compareixença regular i ordinària del president de la Generalitat per tal de respondre a les preguntes dels diputats. Creiem que, això, ho haguérem hagut d'obtenir fa ja molt de temps —de fet, som diversos els grups d'aquesta cambra que hem presentat aquesta iniciativa—, tant de bo sigui avui! Ahir el president de la Generalitat ho va reconèixer, ho va admetre, va dir que ho tirarien endavant, el portaveu del Grup de la majoria ja ens ha assenyalat que es votaria a favor de la nostra Proposta, al mateix temps que una de seva, que és complementària. Per tant, ens sentim satisfets.

Els altres dos punts d'aquesta mateixa Proposta vostès podran observar que van adreçats a l'apellació, a la cooperació institucional cap a la recuperació d'aquest clima moral i de credibilitat de la vida política i pública de Catalunya i, al mateix temps, al requisit que diem que és important i que —tal com va dir el senyor Obiols ahir— recordo que va ser una proposta del portaveu del Grup de Convergència i Unió al Congrés de Diputats, senyor Roca, que va formular exactament igual davant del Congrés de Diputats. He entès que no ens donarien suport a aquesta Proposta, i nosaltres valorem aquesta Proposta com a positiva. Per aquest motiu la traslladem aquí, i la traslladem aquí amb el doble objectiu més necessari encara ara de dotar-nos dels màxims instruments d'objectivitat, claredat i transparència dels càrrecs públics de la Generalitat. Ens resultarà a nosaltres —i crec que a l'opinió pública— bastant incomprensible el fet que no ens hi donin suport. En tot cas, és important que el president de la Generalitat a partir d'ara es presenti amb regularitat aquí, al Parlament, la que fixarà el Reglament del Parlament, per tal de respondre a preguntes orals al Ple. Ens donem per satisfets amb aquesta aprovació, si més no.

La segona Proposta de resolució que hem presentat és la que fa referència que el debat que hem encetat ha de continuar i ha de finalitzar. Però per finalitzar el Grup Socialista necessita una sèrie de respostes, respostes que va formular ahir el senyor Obiols sobre la documentació referida a la subrogació de la Generalitat de l'autorització de la llicència d'edificació de la clínica New Teknon. I quan el senyor Sesnilo ens diu: «No, són altres també els projectes d'edificació que la Generalitat s'ha subrogat...», però, senyor Sesnilo, senyores i senyors diputats, n'hi ha dos d'extraordinàriament importants, tots dos subrogats pel Govern de la

Generalitat, que són New Teknon i Gec-Alsthom. És per això que demanem la documentació referida a aquesta subrogació.

El segon punt, sobre l'expedient de la compra per part de la Generalitat dels edificis propietat del Consorci Nacional del Leasing, destinats a la Conselleria de Medi Ambient i d'Indústria..., ahir el senyor Obiols també va fer èmfasi en això, que calia una explicació més clara.

I, en tercer lloc, que el Govern de la Generalitat exercís aquelles facultats que preveu la Llei de fundacions privades en relació amb la Fundació Quail Espanya, i que de tot això es doni compte a partir del termini de trenta dies al Parlament de Catalunya.

Jo manifesto la satisfacció que el Grup de la majoria, des de la tranquil·litat que consideren que poden enviar aquesta documentació, ens aprovin aquesta Proposta de resolució, perquè creiem que és al bell mig del conflicte que tenim instal·lat: les relacions entre el Govern de la Generalitat i el grup De la Rosa i el senyor De la Rosa. I aquest és el problema polític que crea avui aquesta desconfiança i aquesta manca de credibilitat. Per tant, el debat no ha acabat, ha de seguir, ens donem per satisfets amb aquest punt, que ens enviïn la documentació, i creiem que l'aprovació d'aquesta resolució és quelcom important per poder esbrinar els objectius que nosaltres perseguim, que és l'absoluta transparència, claredat, entre aquestes relacions avui no suficientment explicades.

Hi ha altres mecanismes. Nosaltres mateixos hem demanat un debat en el Ple del Parlament, el Grup Socialista, i també vindrà al Ple del Parlament el debat sobre l'informe que elabori la Sindicatura de Comptes. Per tant, creiem que és un debat que ha de tenir la seva continuïtat, i aquest és un bon pas.

La tercera és justament sobre l'informe que ha d'elaborar la Sindicatura de Comptes, que des del nostre punt de vista s'ha de formular com un debat en el Ple del Parlament i als efectes de la fiscalització de la qual no haurien de considerar-se vàlides les auditories fetes durant el període de temps en què la responsabilitat de la gestió estava a mans del senyor De la Rosa. Han de ser noves auditories, i aquesta és la Proposta que nosaltres formulem.

La quarta Proposta de resolució és en relació amb l'avenç que produeix una política de diàleg institucional —en aquest cas entre el Govern de la Generalitat i el Govern de l'Estat—, i alguna contribució, important contribució tenim el Grup Socialista al Parlament, el Partit dels Socialistes de Catalunya, en benefici dels interessos i del progrés del nostre país i dels seus ciutadans, i també en benefici del conjunt i de la resta dels ciutadans de tot l'Estat. I a través d'expressar l'avenç que suposa un bon clima de diàleg institucional i polític, manifestem..., no com ens recriminava el senyor Fuentes que estiguem en el millor dels països, en absolut, però manifestem quelcom que amb objectivitat, sentit comú, s'ha de reconèixer, i és que s'han produït avenços importants fruit i gràcies a aquest diàleg i a aquesta cooperació en matèria de situació econòmica i de recuperació d'una certa ex-

pectativa econòmica positiva; en matèria de transformació autonòmica de l'Estat, sobre la línia del reconeixement –ahir ho deia el senyor Obiols, també ho deia el senyor Pujol– plurilingüístic, pluricultural i plurinacional; a través del clima d'acceptació extraordinàriament positiu que, sobre el fet autonòmic, es va comprovar i obtenir en el debat d'autonomies del Senat recentment; en matèria dels acords aconseguits sobre el finançament sanitari i sobre el Fons de cohesió, i, per finalitzar, en matèria del model policíac recentment acordat, el qual compleix tots els objectius previstos en la Llei que vàrem aprovar recentment aquí, al Parlament de Catalunya.

Ja aniré molt més de pressa, senyor president, perquè veig que se m'ha encès el llum vermell.

El Sr. PRESIDENT: Si pensa acumular l'explicació de vot, doncs encara té quatre minuts.

El Sr. CLOTAS: Gràcies, senyor president. Efectivament, penso que ja he acumulat l'explicació de vot.

La cinquena resolució fa referència als incendis forestals i a les catàstrofes de caràcter natural que han assolat el nostre territori i que han desbordat –i, això, ho reconeixia ahir el president de la Generalitat– totes les previsions –naturalment, les previsions del mateix Govern de la Generalitat– per afrontar aquestes catàstrofes. L'important d'aquesta resolució és que nosaltres proposem la creació d'una comissió d'estudi sobre prevenció i extinció d'incendis forestals, i, això, ho va dir ahir el senyor Obiols i el Grup de Convergència i Unió ha presentat també una resolució d'aquesta naturalesa, amb la qual hem transaccionat, i ja he anunciat la retirada d'aquest segon punt. Però sí que vull fer un esment especial –perquè crec que aquesta rectificació del Grup de la majoria i del Govern de la Generalitat és una rectificació afortunada, sensata..., tard, diguem-ne, una mica tard, però afortunada, sensata, perquè vostès recordaran que els grups de l'oposició, davant de la negativa del Grup de la majoria o del Govern de la Generalitat de constituir en el seu moment, en el debat d'incendis, aquesta comissió d'estudi, vàrem veure'ns obligats a crear un intergrup per tal de cercar l'assessorament dels tècnics, dels responsables, dels coneixedors, dels experts, amb l'objectiu de millorar els sistemes de prevenció i extinció d'incendis; per tant, de dotar-nos d'instruments. Vàrem oferir, vàrem convidar el Grup de la majoria que s'hi incorporés, fins i tot posteriorment a la seva negativa. No va ser així. I jo –i estic convençut que parlo també en nom dels altres grups que compartim aquest intergrup– manifesto satisfacció perquè hi hagi hagut aquesta rectificació i avui pugui ser aquesta comissió d'estudi aprovada pel Ple del Parlament, amb la incorporació de tots els grups. Crec que això és un pas important i una iniciativa que crec important, també, de conseqüència del debat d'avui.

La proposta número 6 és entorn a aprofitar la conjuntura econòmica per fer polítiques d'acompanyament i suport adequades a cercar una reactivació econòmica que nodreixi i ofereixi nous llocs de treball.

La resolució número 7 és aquella que té com a objectiu controlar el dèficit de la Generalitat de Catalunya –ahir, el

senyor Obiols va manifestar una situació enormement preocupant, en relació amb això.

La vuitena és una resolució que va adreçada..., i és una resolució que, habitualment, el Grup Socialista presenta davant la seva consideració entorn del món local, del món municipal, i si abans he fet, amb satisfacció, un elogi dels avenços que havia produït el diàleg institucional entre el Govern de la Generalitat i el Govern de l'Estat, en benefici dels interessos dels ciutadans de Catalunya i en benefici dels interessos cap al desenvolupament del nostre Govern i les nostres institucions, dir exactament el mateix produiria un diàleg lleial de cooperació, de confiança, de respecte entre el Govern de la Generalitat i els ajuntaments. I aquest és un diàleg que no es produeix; es produeix esbiaixat, malament, interessat, partidista, quan no amb molt menysteniment. I aquesta és una situació que hem de, radicalment, canviar, i el Grup Socialista –altres grups d'aquesta cambra també– els ha estat oferint, constantment, com a conseqüència dels debats d'orientació política general i d'altres debats, aquesta mà estesa de cooperació institucional entre els ajuntaments, entre el món local i el Govern de la Generalitat. S'ha de superar la situació de bloqueig de diàleg en relació amb aquests dos interlocutors, perquè un mínim objectiu de defensa dels interessos dels nostres ciutadans ha de comportar, encara que només sigui com a voluntat política, un nou impuls que doni peu a aquest diàleg.

Per tant, nosaltres proposem que es propiciï un pacte local entre el Consell Executiu i els ajuntaments; que els alcaldes puguin veure reconegut el seu paper ordinari de representants de la Generalitat en el seu municipi; que el Consell Executiu doni suport –hem escoltat el senyor Sesmito i hem entès que així ho anava a aprovar, aquest punt d'aquesta resolució– a la celebració del II Congrés de Municipis de Catalunya, que han decidit convocar, conjuntament, la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació de Municipis de Catalunya, els dos presidents dels quals veig en franc diàleg, i si hi ha diàleg entre les associacions de municipis..., si més no, amb el Govern de la Generalitat.

La dotació d'un fons de cooperació local a Catalunya: això és quelcom que, membres del Govern, individualment parlant, reconeixen que és absolutament necessari i imprescindible però quan, col·lectivament parlant, s'han d'expressar resulta que no és possible. Bé, hauríem de superar aquesta contradicció i fer possible aquesta reivindicació, que nosaltres seguirem insistint i que és bàsica per al funcionament i per al finançament dels ajuntaments de Catalunya.

La del punt cinquè és sobre el sistema català d'ocupació, però hem transaccionat, també, amb el Grup de Convergència i Unió; demanem simplificar els nivells d'Administració, que també ens ho voten afirmativament, i creiem que, un cop amb un progrés important –i lamento que no estigui aquí la consellera de Governació–, amb un progrés important en el model policíac a Catalunya, és moment també de reflectir quin és el paper que volem atribuir a les policies locals de Catalunya. I aquesta Proposta nostra va en una sola direcció: aquells municipis que tinguin les dimensions, les

funcions, les competències, els recursos que es considerin adients, i que puguin subsistir, per tant, en el seu si les policies locals, que tinguin les funcions que la mateixa llei els atribueix, en matèria de seguretat ciutadana, en matèria de policia judicial, i en el marc dels projectes de seguretat urbana, de justícia, de pau en curs. Sé que això no s'aprovarà —ens ho ha dit avui el senyor Sesmilo—, però poso el repte i convido que aquest sigui un problema, un tema, un objectiu que ens preocupi i que intentem acabar ja aquest model policial, del qual —ho repeteixo— hem fet un progrés molt important.

El portaveu del Grup de Convergència i Unió, el senyor Sesmilo, ens ha convidat, a la Proposta novena de resolució nostra sobre el contracte-programa de transports de l'Entitat Metropolitana de Barcelona, a retirar aquesta Proposta de resolució en benefici d'una voluntat política que ell ha expressat, i en benefici, per tant, que en converses, també, amb el Govern de l'Estat, i també en els pressupostos, es pugui veure això recollit. Jo agafo les seves paraules, de la mateixa manera que agafo les paraules del president de la Generalitat d'ahir mateix, en el mateix sentit i amb la mateixa voluntat, expressant aquesta voluntat. Crec que és positiu; per tant, amb molt de gust, senyor president, retiro la Proposta número 9, del Grup Socialista, en benefici d'un avenç que es produirà, sens dubte, i que podrem materialitzar en el debat de pressupostos.

La Proposta número 10 és en relació amb els centres penitenciaris de la Trinitat, de la Model i de Wad-ras, per aquest ordre, perquè el Consell Executiu procedeixi, al més aviat possible, al tancament i a la substitució d'aquests actuals centres penitenciaris.

El senyor Roca manifestava fa poc la voluntat que en el cas hipotètic, remot, molt improbable, gairebé..., segur que no (*rialles i remor de veus*) —justament per això, segurament, feia aquest pronunciament—, que ell fos alcalde, doncs, trauria la Model. Jo crec que la veritat és que desconeixia de què parlava el senyor Roca, quan deia això, perquè si ho conegués sabia que això depèn del Govern de la Generalitat; sabia que això el Grup Socialista, el senyor Oliart, el nostre diputat, ho ha estat reclamant continuadament. Com que desconeix quins són els problemes reals dels centres penitenciaris de Barcelona, tampoc sap quina és la prioritat i no sap els problemes que hi ha a la Trinitat, abans que a la Model, tot i que la Model també té problemes.

En definitiva, presentem una proposta de resolució coherent amb la responsabilitat i les competències del Govern de la Generalitat en matèria que s'actui sobre el tancament i substitució d'aquests tres centres.

I, per últim, l'onzena, una proposta de resolució on es demana que el Parlament constati una situació ja no preocupant sinó angoixant, des del punt de vista de la tranquil·litat i del respecte al que tots els grups d'aquesta cambra i cadascun dels diputats d'aquesta cambra representem, que és el pluralisme de la nostra societat, i que els mitjans de comunicació de titularitat pública de la Generalitat semblen desconèixer, no olímpicament, perquè seria quelcom d'elogiós, sinó miserablement. (*Remor de veus.*)

Ahir van haver-hi intervencions de molts grups manifestant, justament, que des dels mitjans de comunicació de titularitat pública de la Generalitat no es tenia respecte a la pluralitat d'aquesta cambra, i això és així. I en els debats que aquí estem produint, el debat d'incendis, per exemple, un debat enormement transcendent i important per a la situació d'angoixa que havia provocat en els nostres conciutadans, no es va retransmetre, adduint allò que s'addueix, freqüentment, per part de la direcció d'aquesta Corporació, criteris professionals, i, per tant, posant un altre tipus de programes.

Jo crec que —i no m'allargaré en això, senyor president— hem de fer un esforç important, decisiu perquè els mitjans de comunicació públics de la Generalitat reconduixin la seva situació i emprenguin les accions per tal de facilitar l'accés a aquests mitjans dels grups polítics i socials més representatius del país.

Això, juntament amb les dues transaccionals que ja he esmentat, són les nostres propostes; propostes —per acabar, senyor president— que van adreçades, amb un missatge de tranquil·litat i de confiança, a la societat envers el nostre autogovern i les nostres institucions, sempre que sapiguem apartar la pedra del camí sobre la base de la claredat del debat, de la transparència en aquesta situació.

Jo crec que hem de transmetre aquest missatge de tranquil·litat i de confiança perquè, en definitiva, el pluralisme que representa aquesta cambra, el pluralisme que representen els diputats i els grups parlamentaris d'aquesta cambra han de ser la garantia que el control i l'impuls del Govern s'exerceixen, i s'exerceixen amb totes les conseqüències i amb totes les matèries, amb el de l'impuls de Govern però també amb la seva reacció cap a recuperar confiança i credibilitat de la nostra societat. Aquest és el nostre objectiu.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Clotas. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Senyor president, senyores i senyors diputats, incorporarem en una mateixa intervenció tant la defensa de les nostres propostes de resolució com —ja ho han fet abans altres portaveus— l'explicació de vot en relació amb les propostes dels altres grups.

Per a la redacció de les nostres propostes de resolució no ens hem pogut sostreure a la temptació de consultar algunes edicions anteriors. La primera edició és la de l'any 27, 1927, la versió catalana és del poeta Josep Carner, el llibre és de Lewis Carroll, *Alícia en terra de meravelles*, i les il·lustracions són de Lola Anglada; la novetat és aquesta: que el que era inicialment un paisatge estrictament anglès, Lola Anglada hi incorpora un escenari, un paisatge que no és el d'Anglaterra, sinó el paisatge de Catalunya, i, més específicament, el paisatge del Maresme. La segona edició ja no és només il·lustració, és també musical, és de les acaballes dels setanta, amb l'avenç de les noves tecnologies ja es reproduïx en disc, el títol és *Tot va molt bé, senyora baronessa*, i els autors són *La Trinca*. La tercera i última edició, la bona, la definitiva, en directe i per televisió, perquè la ciència

avança que és una barbaritat, és la que ha fet aquests dies el president de la Generalitat de Catalunya: tenim –i aquesta és la conclusió– el millor Govern possible; tenim un govern que no ens el mereixem, i, desagraïts de mena com som, no ho sabem apreciar prou bé.

Quin sentiment té en aquest context presentar propostes de resolució per instar el Govern a adoptar determinades decisions, com correspon a un govern responsable, si aquest Govern no vol tan sovint assumir responsabilitats? Nosaltres, per exemple, reprovem d'una forma clara i concreta la política d'aval, sobretot en el cas concret de Grand Península i en el cas De la Rosa, i el Govern i la majoria ho aproven. Com també fem una proposta de resolució molt específica sobre la política i la composició de l'Institut Català de Finances amb l'objectiu d'aconseguir el pluralisme parlamentari que és present en aquesta cambra, que sigui també present en aquest Institut Català de Finances.

Hem tingut present això, i hem pensat també que aquest Govern inaugura seus, locals, clíniques i parcs; obre jornades i congressos, clou simposis i col·loquis; concedeix subvencions i ajudes; atorga avals i crèdits; promou exposicions i conferències; organitza homenatges i commemoracions. Aquest Govern fa tot això, però no es fa responsable directe de res. No assumeix una relació directa amb els problemes, ni una vinculació amb les dificultats, ni una connexió amb les catàstrofes, siguin naturals o d'origen humà. Aquest Govern va pel camí recte; mai no s'equivoca, i tot ho fa bé. Amb un govern així, és comprensible que aquest mateix Govern assegurí que anirem endavant.

Un govern així no s'equivoca ni té deficiències en el tema dels incendis, sinó que mereix l'aplaudiment del Parlament, gràcies a la majoria de Convergència i Unió, pel bé que ho fa. Una felicitació que ha escandalitzat l'opinió pública catalana, els pobles afectats, els pagesos desolats, els alcaldes irritats i que ha comportat la seva reconsideració, fins i tot, per part del mateix president de la Generalitat.

És de lamentar que la Mesa del Parlament no hagi acceptat a tràmit, avui, una proposta nostra de resolució on revocàvem aquell acord, per ètica i per estètica, això sí, valorant, òbviament, el marc de sobirania que tenen tots i cadascun dels acords presos en aquest Parlament. Tenim una proposició no de llei que va en el mateix sentit, la defensarem en el seu moment, però ens reservem, també, la possibilitat d'utilitzar altres vies de caràcter legal per fer valer els nostres drets parlamentaris.

Ens felicitem d'algunes propostes de resolució on s'oficialitza la Comissió d'Incendis, fins ara autogestionada i autoorganitzada pels grups de l'oposició, i ens en felicitem precisament perquè el president del nostre Grup va ser qui ahir, en el debat, en representació del Grup d'Esquerra, en va parlar amb tota claredat. Gràcies a l'actual fase de seducció mútua entre Convergència i Unió i el Partit Socialista, l'aprovació d'aquestes propostes serà possible; serà possible per part d'un govern que llença pilotes fora, que llença responsabilitats cap a altres administracions i, fins i tot, cap a persones que ja no són vives.

Un govern que no vol assumir responsabilitats és comprensible que es dediqui a la filologia i reviscoli conceptes com el d'economia productiva, o bé que en generi de nous, com és ara aquest objecte polític no identificat anomenat «fet diferencial». «Si Catalunya és diferent, com se'ns deia, Catalunya necessita un estatut diferent», afirmava el president. Per això nosaltres proposem la necessitat d'impulsar el procés de renegociació de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, proposta en la qual cal pensar que, justament per donar suport a la diferència i al fet diferencial, el Grup de la majoria es comportarà de manera diferent a com ho fa habitualment i hi votarà a favor.

Hi ha una proposta de resolució nostra a la qual atorguem una importància destacada, com és aquella unanimitat que ens agradaria que tingués, per part d'aquest Parlament, el posicionament de la cambra contra aquesta campanya anticatalana desfermada en distints llocs de l'Estat. Nosaltres condemnem i rebutgem qualsevol actitud d'intolerància que atempti contra la convivència democràtica de tots els pobles de l'Estat i que posi obstacles a la lliure manifestació de la nostra personalitat nacional. Nosaltres expressem el suport –i volem que el Parlament ho faci també– a la unitat civil del poble de Catalunya com a societat nacional diferenciada, amb independència de l'origen geogràfic dels seus membres. Nosaltres instem el Govern a continuar i intensificar les accions institucionals adequades per ajudar a estendre arreu de l'Estat aquesta realitat plurilingüe i plurinacional.

Hi ha, per part nostra, una proposta de resolució que fa referència a la Llei de normalització lingüística, llei que entenem que, en aquesta mateixa legislatura, el Parlament ha de veure, ha de tractar la necessitat de la seva modificació, amb l'objectiu de –preservant sempre aquell clima d'integració civil i de convivència social– garantir plenament la normalització del català en tots els àmbits, com correspon a la llengua pròpia del país, i també així ho diu una altra proposta de resolució relativa, en aquest cas, a l'àmbit del català en l'Administració de justícia, com anunciava també ahir en la seva intervenció el president del nostre Grup.

El Grup d'Esquerra Republicana ha tingut sempre un posicionament clar i manifest en el tema de la seguretat pública –així es va veure en el moment que es debat recentment la Llei de la policia de la Generalitat en aquesta cambra–, i per això havíem presentat una proposta de resolució on, per una banda, valoràvem com un pas positiu els acords recentment adoptats per la Junta de Seguretat i indicàvem alguns dels aspectes que seria bo que desenvolupessin aquests acords. Tot i que hem de confessar que era inicialment un redactat fet per seduir, d'alguna forma, el Grup de la majoria i el seu Govern, la seducció no ha estat possible i, per tant, no hi ha acord en aquesta Proposta. Com que no voldríem que s'interpretés de manera diferent allò que pensem amb el manteniment d'aquesta Proposta, nosaltres anunciem ja, ara i aquí, la retirada de la Proposta de resolució sisena, perquè, òbviament, mantenint-la nosaltres i, per altra banda, no comptant amb el vot del Govern, no tindria sentit el redactat inicial que n'havíem fet.

Hem presentat unes propostes molt concretes per a l'àmbit de l'àrea de medi ambient, per a l'àrea política territorial, unes propostes que van en la línia de l'elaboració d'un pla d'energies renovables a Catalunya, amb l'objectiu de disminuir l'actual dependència energètica dels combustibles fòssils i de l'energia d'origen nuclear; un pla de gestió de tota la tipologia de residus, d'una manera particular els residus no especials, inerts i de l'àmbit local municipal.

Plantegem també una racionalitat administrativa òbvia, com és aglutinar la gestió de tots els espais protegits de Catalunya sota les competències d'un únic departament, d'una única conselleria de la Generalitat. Dintre d'aquest mateix àmbit, hem presentat unes propostes que fan referència, per una banda, a mantenir l'acord que al seu moment ja va prendre aquest Parlament en relació amb l'anomenada «opció de desdoblament del traçat de l'autovia Cervera-Igualada», i reiterant, per tant, el caràcter ineludible d'allò que aquesta cambra va aprovar al seu moment, així com, per altra banda, la urgència, la necessitat de la construcció de les noves estructures de rec ja previstes, Algerri-Balaguer, Segarra-Garrigues i Garrigues Baixes, entre d'altres.

Hi ha unes propostes concretes per al sector comercial, unes propostes relatives a un projecte de llei d'equipaments comercials, i una altra: formular una suspensió de llicències per a grans superfícies comercials mentre no sigui aprovada la modificació en el sector del comerç detallista.

I òbviament, també sobre agricultura, una proposta relativa, en aquest cas, a la incorporació dels joves a les explotacions agràries, per tal de fer possible en condicions de dignitat el relleu generacional al camp català, i, en l'àmbit de la corresponsabilització fiscal, la corresponsabilització fiscal, en aquest cas, per a l'Administració local catalana.

No hem presentat, en canvi, cap proposta sobre la universitat a distància o la universitat oberta, a la qual ahir el portaveu de la majoria es va referir al seu moment, entre altres coses perquè, justament, no només vam parlar-ne ahir nosaltres, sinó perquè ja fa un any un diputat del nostre Grup, el diputat Josep Bargalló, ja va defensar una moció, que va ser aprovada per aquest Parlament, en la qual feia referència a aquest tema.

L'actitud del nostre Grup davant de les propostes dels altres grups parlamentaris serà aquesta: nosaltres votarem favorablement la integritat de les propostes de resolució del Grup d'Iniciativa per Catalunya; farem el mateix amb la majoria de propostes del Grup Socialista, i en dues ens abstindrem; votarem a favor d'unes propostes del Grup de Convergència, ens abstindrem en dues i en una votarem en contra; en el cas del Grup Mixt, vista la complexitat dels punts, farem de tot i força —com a les cases bones d'abans—, i voldria explicar amb un mínim de precisió —ja per acabar, senyor president— quina serà la nostra actitud amb les propostes de resolució presentades pel Grup Popular. Nosaltres votarem a favor de totes les propostes del Grup Popular, llevat de cinc, en les quals ens abstindrem. I aquesta actitud pot sorprendre si es té en compte que ahir el nostre Grup va abandonar l'hemicicle just en el moment en què el president

del Grup Popular iniciava la seva intervenció. Era un gest amb un valor estrictament simbòlic, com tots els gestos, amb el qual volíem manifestar la nostra discrepància, la nostra disconformitat, la nostra oposició frontal a aquesta campanya anticatalana que, sovint, amb la connivència si no amb la franca direcció d'alguns elements del Partit Popular a Espanya i també d'alguns d'ells a Catalunya, s'està duent a terme des de fa ja molts mesos. No voldríem que aquest posicionament nostre en relació amb el Grup Popular tingués una concreció personal en els seus membres, cap a alguns dels quals expressem la nostra simpatia, que és la simpatia d'aquell que comprèn la incomoditat que en determinats moments porta la política a certes persones en certs grups.

I acabem. Ha tingut aquest Ple tres protagonistes: una novel·la, *El nom de la rosa*, d'Umberto Eco; un corrido mexicà, «una piedra en el camino», i també una actitud i una reflexió, la de la societat catalana, que s'haurà format, a partir d'avui, una opinió sobre allò que passa realment a Catalunya: hi ha determinades veritats absolutes que, feliçment, sembla que des d'ahir ja han deixat d'existir.

I deia, fa ja uns quants anys, des d'aquesta mateixa tribuna, aquell exemple d'aquell mestre d'una banda de música valenciana a qui un dels seus components li pregunta: «Mestre, i ara què toquem?» —«Lo mateix, xiquet, però més carregat de bombo.» Tenim la sensació que el bombo ja no sona tan bé, potser perquè, per primer cop, el bombo comença a tenir les primeres esquerdes.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Carod-Rovira. (*El Sr. Curto i Casadó demana per parlar.*) Sí, el senyor Curto per què demana la paraula?

El Sr. CURTO I CASADÓ: El senyor Curto, senyor president, ha entès que hi ha hagut unes al·lusions directes al Grup Popular, en relació amb uns fets que es van produir ahir...

El Sr. PRESIDENT: Un minut.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Gràcies, senyor president. Amb molt de gust, il·lustre senyor portaveu del Grup d'Esquerra Republicana, hem recollit algunes de les seves manifestacions, que han vingut a justificar un acte poc habitual al Parlament de Catalunya, llevat de casos d'extremíssima gravetat, però, al marge d'este fet puntual, només en la forma, sí que li hem de manifestar que, d'incomoditats, a tots los grups, a totes les famílies, institucions i empreses, n'hi ha. Lo que passa és que els que estem en un partit polític hem d'assumir amb responsabilitat aquells criteris que marca la direcció del partit: quan és a Catalunya, la direcció catalana; quan és un partit d'àmbit estatal, la direcció de l'àmbit estatal, compartida amb los nostres criteris. I, per consegüent, mai s'està al cent per cent d'acord amb aquells criteris que marquen los partits, però sí que s'hi està en un 98 o un 99%. Per consegüent, incomoditat del nostre Grup Parlamentari, ni una, i, en tot cas, aquelles incomoditats que poguéssim sofrir, les suportem amb molta dignitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Curto. Senyor Reguant, té la paraula per defensar les seves propostes de resolució.

El Sr. REGUANT: Senyor president, senyores i senyors diputats, com vostès hauran observat, no per gust personal meu sinó per obligacions del guió, diguem-ne, del Reglament de la cambra, haig de repetir, davant de vostès..., per tant, no faré cap tipus d'allusió al que ahir vaig dir: dit està, està recollit i, per tant, si algú té algun interès de saber-ho podrà llegir-ho al *Butlletí*.

Certament, he fornít quaranta-nou propostes de resolució, però que ràpidament queden reduïdes a molt poca cosa, lògicament. En primer terme, vull dir-los que en deixo decaure, senyor president, tretze. És a dir, deixo decaure la número 1, la número 2 i la número 23 per una raó senzilla que tot seguit escatiré, quan hagi explicat per què deixo decaure les altres.

Deixo decaure la 7 perquè està millor plantejada per la 3 d'Esquerra Republicana; deixo decaure la 9, que està millor plantejada pel punt 1, primera Proposta, d'Iniciativa per Catalunya; deixo decaure la 13 perquè m'acullo al posicionament del portaveu de la majoria ahir, i, en el cas que no fos satisfactori el resultat final del seu posicionament, m'acolliria a la 4 d'Esquerra Republicana; la 14 i la 15, les deixo decaure també perquè estan més ben plantejades en la 15 d'Iniciativa i la 5 del Partit Socialista; deixo decaure també la 25 i la 26 per estar millor expressades en el punt 1.1 del Partit Socialista; deixo decaure la 29 per estar millor recollida en la 12 d'Iniciativa per Catalunya; deixo decaure la 39 per estar millor expressada en la 20 d'Esquerra Republicana.

Les 1, 2 i 23 són de pròpia iniciativa, perquè entenc que, en el dia d'avui, les propostes de resolució requereixen una concreció que les tres no tenen, perquè realment afecten el que és el discurs, el macromarc del discurs del Govern, és a dir, allò de les prediccions de futur, de «que bé que hem fet les coses en el passat», o bé com volem recolzar la família «precaritzant-la». I, per tant, em sembla que amb el que vaig dir ahir queda dit el que volia dir i no fa falta fer aquestes tres propostes de resolució: és més correcte, em sembla.

Dit això, vull dir que les propostes de resolució 4, 5 i 6 fan referència a l'usdefruit del nacionalisme com a instrument polític. Les 8, 10 i 11 afecten la credibilitat política i la recuperació de valors morals que ahir jo explicava. Pel que fa a la 12, és en relació amb els incendis i inundacions. Pel que fa... És que els ho dic tan en síntesi perquè considero que la majoria dels diputats sí que s'ho han pogut llegir, i, per tant, ja dono per entès que se les han llegit i les saben —no els passa com a algú, que no ha tingut temps.

Les 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, la 3 i la 4 fan relació a la «precarització» social, i la 3..., que arrenca de la 3, que parla que el creixement del PIB no vol dir necessàriament millora de condicions de treball ni garanteix la qualitat de les prestacions socials, ni tampoc certifica la correcció dels índexs d'atur més enllà de contractes precaris. Per tant, tot aquest bloc, el dono per defensat amb l'argumentació de la 3.

Pel que fa a la 28 i la 27, fan les relacions del president amb la cambra i amb la societat, que també ahir vaig explicar i que vostès, en les seves resolucions, han recollit, especialment el Partit Socialista, en el punt 1.1 de la seva primera resolució.

Pel que fa als fons de cohesió, he dit que la 12 d'Iniciativa s'expressava millor que la meua i, per tant, la deixava decaure. Però hi ha un bloc de vuit propostes de resolució que fan referència a sanitat; vostès saben que la de sanitat és la transferència més important que rep el Govern de la Generalitat i que en el debat d'ahir ningú en va parlar ni una ratlla i resulta que, per aquesta raó, perquè és el gruix més important de transferència, i crec que s'està fent una gestió en línies generals satisfactòria —no debades també es va aprovar una moció que va presentar aquest diputat a aquesta cambra, per unanimitat de la cambra, pel que fa al finançament—..., però en canvi creiem que cal insistir en el finançament, especialment en aquells aspectes que ens permetin la participació més àmplia acollint-nos als crèdits, ordinàriament, previstos per llei pressupostària de l'Estat, a què s'acull el País Basc i també l'Insalud, gestió directa. Per tant, crec que no renunciarà a intentar tenir més recursos d'aquí. Intentar també seguir plans que permetin la reducció de les llistes d'espera, la millora en la massificació dels serveis d'urgència i, sobretot també, senyor conseller, aquí, a vostè, aquí, li sollicito particularment que..., tinc la impressió que els CAP i les ABS, si poguéssim intentar, si poguessin..., revalorar la tasca no tant en la formació continuada, que ja s'està fent també, però intensificar-la, a més, en els salaris del personal sanitari... Sí, sí, és una cosa que de seguida es desapareixen les xifres, però avui dia estem treballant, estan treballant els metges i el personal —com vostè sap— amb preus per sota del que el seu esforç per arribar a oferir aquesta prestació social exigeix, i sap que d'altres professions, amb molt menys esforç, estan molt millor remunerades socialment, sense cap demèrit per aquestes altres professions, naturalment. Per tant, aquestes vuit propostes de resolució, les dono ja per defensades.

Pel que fa a les 38 i 40, fan referència als permisos penitenciaris i extremar la cura i particularment incrementar els equips socio-pedagògics.

Pel que fa a les 41, 42 i 43, fan referència a la policia, especialment al finançament, no?, al finançament, a la concreció del finançament, del desenvolupament de la policia.

Pel que fa a les 44 i 45, fan referència a cultura.

I, pel que fa a les 47, 48 i 49, fan referència al Departament d'Agricultura.

Celebro que almenys aquesta explicació d'aquestes propostes de resolució, que el mateix nombre n'inhibia l'atenció, hagi servit per distendre la pròpia seva situació en la cambra, i almenys amb això ja em dono per pagat, també.

Vull, a última hora —senyor president, si vostè m'ho permet—, posicionar-me, també; la meua posició de vot serà de la següent manera. Votaré la totalitat a favor de les propostes de resolució d'Esquerra Republicana i d'Iniciativa per Catalunya. Votaré a favor també de totes les resolucions del

Partit Socialista, amb l'excepció feta —que m'abstindré— del punt 4, per bé que jo podria votar el punt 4, si això fos el camí cap a l'estat federal. De CiU votaré a favor de totes les que fan referència a la llengua i a la cultura i, en canvi, m'abstindré en la que fa referència a l'institut català d'ocupació per la raó següent: perquè, com vostès saben, l'empresa que crea més ocupació als Estats Units no és cap gran multinacional productiva, sinó que és l'empresa Manpower, que es dedica precisament a fornir d'ocupació precària a la gent que està reculant pel gran creixement del PIB sense que la distribució de les plusvàlues tingui la resposta social a què la gent té dret, d'acord amb els drets humans. Votaré, també, a favor de les del Partit Popular, menys aquelles que fan també referència al dèficit públic, 6 i 7.

Amb tot això —i ja he acabat— només voldria remarcar que la raó que ha donat el Grup de la majoria per no prendre en consideració cap d'aquestes propostes de resolució s'explica per la manca de temps que ha tingut el diputat, que a més està recolzat per un nombre important de diputats més; aquest modestíssim diputat se les ha pogut llegir totes, com vostès han pogut veure, i també ha intentat, doncs, prendre un posicionament modest, si volen, però vull dir que requereix un tipus d'esforç que no oblidí el senyor Sesmielo que és pel que ens paga el poble de Catalunya, perquè treballem quan fa falta, i aquest Parlament encara té cent trenta-cinc diputats.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats; gràcies, senyor Sesmielo, per la seva atenció. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant.

Passem a les votacions. Se sotmetran a votació, conjuntament, les propostes de cada un dels grups parlamentaris. Prego als senyors portaveus que demanin les votacions separades que els interessin.

En primer lloc, propostes del Grup Parlamentari Popular; algun grup demana votació separada? (*Pausa.*) Sí, el senyor Fuentes.

El Sr. FUENTES: Gràcies, senyor president. Votació separada de les propostes números 7 i 8.

El Sr. PRESIDENT: 7 i 8, que poden anar conjuntament.

El Sr. FUENTES: Sí.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Sí, el senyor Carod-Rovira?

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, a més a més de la 7 i 8, que per nosaltres poden anar conjuntament, també voldríem separatament la 6, la 9 i l'11.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. El senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS: Sí, senyor president. La veritat és que cent vint resolucions són una amenaça, però, és clar, la combinació que tenia el Grup Socialista no hi lliga gaire. En tot cas, volíem la 3, la 5, la 6, la 7, la 8, la 10, l'11, la 12, la 13 en un bloc.

El Sr. PRESIDENT: A veure, no vagi tan de pressa perquè...

El Sr. CLOTAS: Ja; perdó: la 3, la 5, les 6, 7, 8, 10, 11, 12 i 13, aquestes poden anar en un bloc; la 9 i la 14, en un altre, i les 1, 2 i 4, en un tercer bloc.

El Sr. PRESIDENT: Bé, podem fer ara, en un bloc, les 3, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13. No?

El Sr. CAROD-ROVIRA: No; les 7 i 8, no, senyor president. Tant nosaltres com m'ha semblat entendre que també Iniciativa demanava les 7 i 8 separatament.

El Sr. PRESIDENT: Doncs bé, comencem per les 7 i 8.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 40 vots a favor, 67 en contra i 16 abstencions.

A continuació, se sotmeten a votació les 6 i 11.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 49 vots a favor, 68 en contra i 8 abstencions.

A continuació, se sotmeten a votació les propostes números 1, 2, 4, conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 22 vots a favor, 69 en contra i 34 abstencions.

(*El Sr. Reguant demana per parlar.*)

Senyor Reguant, què volia dir? (*Pausa.*)

El Sr. REGUANT: ...senyor president, l'ús de la paraula.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. (*Pausa.*)

A continuació, se sotmeten a votació les propostes de resolució números 3, 5, 10, 12 i 13.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 58 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

Se sotmet a votació ara la Proposta de resolució número 9; primer la 9.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 15 vots a favor, 104 en contra i 8 abstencions.

Finalment, la número 14.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 23 vots a favor, 104 en contra i cap abstenció.

Amb això queda completada la votació de les propostes del Grup Popular.

Passem al Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Com saben, no ha estat admesa la número 14. Senyors portaveus, votacions separades? El senyor Sesmielo. La 9...

El Sr. SESMILO: Perdó; votació separada de la lletra a del punt 4, de la Proposta número 9 i la Proposta número 11.

El Sr. PRESIDENT: Sencera, l'11; poden anar conjuntament. El senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS: Senyor president, per nosaltres, també tres blocs, que serien: el punt primer de la primera resolució, 1.1, diguem-ne; el dos, la resolució 2, la 3, les 5, 6, 8, 10, 11, 12, 13, 15, 16 i 17, això seria un bloc, per nosaltres.

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. CLOTAS: Un altre bloc: la 4 i la 7. I un altre bloc, un tercer bloc: la resta de la Moció número 1, és a dir, els punts 1.2, 1.3 i 1.4; la resolució 9... I ja està, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Senyor Curto...

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president, votació separada de les següents propostes: punt b de la número 4; tot lo punt 2 de la número 5; la número 6; la 9; punt 2 de l'11... I au, ja està, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Curto.

Bé, en primer lloc, votarem: lletra a del punt 4 de la Proposta 9. És així? (*Remor de veus.*) Lletre a del punt 4, de la Proposta número 4. (*Pausa.*)

Lletra a del punt 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta lletra ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació se sotmeten a votació..., la número 9 solament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat aprovada per 86 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions.

A continuació se sotmet a votació la Proposta número 11.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat aprovada per 121 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

Ara sotmetríem a votació els punts 1.1, la Proposta 2, 3, 5, 6, 8, 10, 12, 13, 15, 16 i 17. Ho repeteixo... Va bé? (*Pausa.*)

Doncs, vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 59 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

A continuació se sotmet a votació la resta de la Proposta 4.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta resta de Proposta ha quedat rebutjada per 17 vots a favor, 104 en contra i 7 abstencions.

A continuació es vota la Proposta número 7.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 24 vots a favor, 69 en contra i 35 abstencions.

A continuació es vota la resta de la Proposta primera.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 24 vots a favor, 69 en contra i 35 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació els punts..., el punt 6, que és el restant. És així, senyors portaveus? (*Pausa.*) Què? (*Remor de veus.*) Proposta número 6. (*Pausa.*)

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 51 vots a favor, 69 en contra i 7 abstencions.

Passem a les votacions del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Senyor Carod-Rovira...

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, senyor president. Per a nosaltres, haurien d'anar en un bloc la dos i la set –més ben dit, la dues i la set– (*remor de veus*); en una altra la 4, i en una altra la resta.

El Sr. PRESIDENT: Sí. El senyor Curto?

El Sr. CURTO I CASADÓ: Votació separada, senyor president, de la Proposta número 2 –la 3 i la 4 suposo que es retiren–, de la 6... Ja està.

El Sr. PRESIDENT: Conjuntament, 2 i 6, poden anar? (*Remor de veus.*) Sí, el senyor...

El Sr. FUENTES: Gràcies, senyor president. Nosaltres entenem que la 4 i la 8 estan retirades en benefici de la transaccional, o de les transaccionals, per ser més exactes.

El Sr. PRESIDENT: Hi han dues transaccionals.

El Sr. FUENTES: Hi han dues transaccionals, i per tant, aquestes, no les votarem. Aleshores, la nostra votació separada seria...

El Sr. PRESIDENT: 3 i 4 i 8 estan transaccionades; de manera que s'han retirat, i es votaran les transaccionals.

El Sr. FUENTES: 3, 4 i 8 estan... Per tant, nosaltres, votació separada de la 1, 5, 7 i 9. (*Remor de veus.*) O les altres... Totes poden anar plegades, aquestes.

El Sr. CLOTAS: No, senyor president, s'ha demanat per separat la 7, també; per tant, quasi serà millor, senyor president, fer-les separades. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Primer votarem les transaccionals.

Vots a favor?

(*El Sr. Curto i Casadó demana per parlar.*) Sí? Vol votació separada de les transaccionals?

El Sr. CURTO I CASADÓ: És que m'ha agafat en fora de joc, senyor president. Volia..., sí, de la transaccional que es refereix al 22.885, votació separada del primer paràgraf –registre 22.885.

El Sr. PRESIDENT: Sí, sí. El senyor Fuentes?

El Sr. FUENTES: Perdó, senyor president. Votem la transaccional registrada amb el 22.885 –pregunto–? Aquesta, ara, exclusivament.

El Sr. PRESIDENT: Sí; que és la que correspon a la 3 i 4 i la 8 socialista. *(Veus de fons.)* Què? *(Veus de fons.)* Això mateix. Està clara aquesta transaccional?

El Sr. CLOTAS: Sí, senyor president, amb una rectificació, perquè és el punt número 5 de la resolució 8 socialista.

El Sr. PRESIDENT: Número 5 de la 8 socialista. És que en el títol de la transaccional no hi figura...

Doncs, aquesta transaccional.

Vots a favor? *(Remor de veus.)* De la primera part... Que no hi ha punt 1, sinó que són les quatre primeres ratlles. *(Pausa.)* Quatre.

Vots a favor?

Aquest paràgraf ha quedat aprovat per unanimitat.

Ara es voten els altres dos.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta transaccional ha quedat aprovada, aquests dos paràgrafs, per 103 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

Ara es vota l'altra esmena transaccional, que és la 5.2 socialista amb la número 8 de Convergència i Unió.

Vots a favor?

Aquesta Proposta transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

Passem ara a la votació del punt 2..., Proposta 2, de les de Convergència i Unió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La Proposta número 2 ha quedat aprovada per 76 vots a favor, cap en contra i 51 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació les propostes números 1, 5, 7 i 9, conjuntament.

El Sr. CAROD-ROVIRA: No, la 7 separatament hem demanat nosaltres.

El Sr. PRESIDENT: Ah, sí, és veritat, la 7 separatament. Doncs, 1, 5 i 9.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat aprovades per 120 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

A continuació, se sotmet a votació la Proposta número 6... *(Veus de fons.)* No, de la 7, se n'ha demanat votació separada. La 6.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

És el mateix resultat d'abans: 120 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

A continuació se sotmet a votació la Proposta número 7.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat aprovada per 76 vots a favor, cap en contra i 51 abstencions.

Passem a continuació a votar les propostes del Grup Parlamentari Socialista. Ha estat retirada la número 9. *(El Sr. Clotas demana per parlar.)* Senyor Clotas?

El Sr. CLOTAS: Senyor president, jo també, en nom del Grup Socialista, retiraria el punt número 7 de la Proposta de resolució número 8, que fa referència a les policies locals, perquè, en una conversa amb la senyora consellera, em manifesta la seva voluntat de buscar el desenvolupament que nosaltres reflectim en la nostra Proposta de resolució, i en benefici d'un diàleg polític amb el Govern de la Generalitat en aquesta matèria important, doncs, retirarem aquesta Proposta per no sotmetre-la a una votació.

El Sr. PRESIDENT: Es retira...

El Sr. CLOTAS: El punt número 7 de la Proposta de resolució número 8.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, queda retirat. Altres votacions separades? *(El Sr. Fuentes demana per parlar.)* El senyor Fuentes.

El Sr. FUENTES: Moltes gràcies, senyor president. Nosaltres demanem votació separada de la Proposta de resolució número 4, a excepció del punt 4 d'aquesta Proposta, que pot anar, per nosaltres, juntament amb totes les altres o, en qualsevol cas, a part.

El Sr. PRESIDENT: Sí. *(El Sr. Sesmielo demana per parlar.)* El senyor Sesmielo.

El Sr. SESMILO: Moltes gràcies, senyor president. El Grup de Convergència i Unió demanem votació separada del punt 1 de la resolució número 1, de tota la Proposta de resolució número 2, de la número 4, del punt 3 de la resolució número 8, i de la 6. De la proposta 6, 8, número 3... Les que he dit, i Proposta de resolució número 4, la 2 i la 1.1.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, en primer lloc...

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. CURTO I CASADÓ: Votació separada de la Proposta número 4. Los punts 2, 3, 5 i 6, en un bloc; lo punt 1, un altre, i el punt 4, un altre. Proposta número 4, això. I votació separada de la 6, punt 5 de la 8, i ja està.

El Sr. PRESIDENT: El punt 5 de la 8 està transaccionat amb la transacció que hem aprovat abans, de manera que no... La cosa està complicada, de manera que votarem una per una. *(El Sr. Fuentes demana per parlar.)* Sí, el senyor Fuentes.

El Sr. FUENTES: Gràcies, senyor president. És que a la Proposta de resolució número 4 volia dir que els punts 4 i 5 són els que han d'anar separats dins d'aquesta Proposta, punts 4 i 5. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: 4 i 5? Això no ho havia dit, havia dit punt 4.4. *(Pausa.)* Molt bé.

Se sotmet a votació ara el punt 1 de la primera Proposta.

Vots a favor?

Ha quedat aprovat per unanimitat.

Es vota la resta de la Proposta número 1.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El resultat de la votació ha estat de 58 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

A continuació se sotmet a votació la Proposta de resolució número 2.

Vots a favor?

El punt número 2 ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació se sotmet a votació la Proposta número 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 58 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

A continuació, de la Proposta número 4, se sotmeten a votació els punts 2, 3 i 6. *(Pausa.)* 1, 2, 3 i 6, eh? *(Remor de veus.)* L'1 no? Doncs, 2, 3 i 6.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests punts han quedat aprovats per 102 vots a favor, 16 en contra i 7 abstencions.

A continuació es vota el punt número 1 d'aquesta Proposta.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha quedat aprovat per 102 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

I ara resta només el número 5 d'aquesta Proposta..., 4 i 5. *(Pausa.)* Separats? Doncs, el punt 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha quedat aprovat per 117 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.

A continuació el punt cinquè de la Proposta número 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest punt ha quedat aprovat per 110 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions.

Passem a la Proposta de resolució número 5, del Grup Socialista. *(El Sr. Clotas demana per parlar.)* Sí, el senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS: No, senyor president, únicament per recordar que el punt 2 d'aquesta Proposta està retirat en benefici de la transaccional que hem fet amb el Grup de Convergència, que per tant queden el punt 1 i el punt 3.

El Sr. PRESIDENT: D'acord?

Doncs, vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 58 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Proposta de resolució número 6.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat aprovada per 119 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

Proposta de resolució número 7.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 58 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Proposta de resolució número 8, menys el punt setè. És això?

El Sr. SESMILO: Nosaltres volem votar a favor del punt 3 de la resolució 8 i, per tant, mereix, al nostre criteri, votació separada.

El Sr. PRESIDENT: O sigui, votació separada del punt 3. *(El Sr. Clotas demana per parlar.)* Sí, el senyor Clotas?

El Sr. CLOTAS: No, senyor president, per recordar únicament que el punt 5 d'aquesta Proposta de resolució també ha estat retirat en benefici de la transaccional amb el Grup de Convergència i Unió.

El Sr. PRESIDENT: Exacte. I respecte al punt setè, què passava?

El Sr. CLOTAS: Senyor president, que el retiràvem, perquè, fent referència a policies locals, en una conversa amb la consellera de Governació...

El Sr. PRESIDENT: D'acord, d'acord. *(Rialles.)*

El Sr. CLOTAS: Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, se sotmet a votació el punt 3 de la Proposta número 8.

Vots a favor?

Aquest punt ha quedat aprovat per unanimitat.

Ara es vota la resta d'aquesta Proposta número 8.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

La resta d'aquesta Proposta ha quedat aprovada per 57 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

La Proposta número 9, no la votarem perquè ha estat retirada.

El Sr. SESMILO: No, senyor president, és que m'ha semblat entendre que havia quedat aprovada; crec que ha estat rebutjada.

El Sr. PRESIDENT: Rebutjada: 57 vots a favor, 68 en contra i...

El Sr. SESMILO: No, moltes gràcies, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: ...cap abstenció.

Proposta de resolució número 10. Pot anar junt amb l'11? Doncs, conjuntament.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes dues propostes han quedat rebutjades per 57 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Passem a les votacions de les propostes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

(El Sr. Sesmilo demana per parlar.) Senyor Sesmilo?

El Sr. SESMILO: Moltes gràcies, senyor president. Votació separada, si us plau, dels punts 1 i 2 de la Proposta segona, i de la Proposta cinquena, que poden ser un sol bloc.

(El Sr. Clotas demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Clotas?

El Sr. CLOTAS: A veure, també en tres blocs, senyor president...

El Sr. PRESIDENT: També no, perquè l'altre només era un.

El Sr. CLOTAS: No, sí, perdó. En tres blocs: serien la 2, la 7, la 9, la 12, la 13 una part..., la 13 per separat, senyor president, res; la 14, la 17, la 18 i la 20. Això seria un bloc. Ho repeteixo: 2, 7, 9, 12...

El Sr. PRESIDENT: 14, 17...

El Sr. CLOTAS: Exactament...

El Sr. PRESIDENT: ...18 i 20.

El Sr. CLOTAS: ...18 i 20.

Un altre bloc seria: l'1, la 3, 6, 10 i 16. I un altre bloc: la 4, la 8, l'11 i la 19. Això serien els tres blocs.

I, aleshores, per separat, senyor president, la 13, la 15..., la 5, la 13 i la 15. Separades aquestes tres entre si, eh?

És a dir, tres blocs i tres de separades entre si.

(Algú diu: «La 4 no existeix.»)

El Sr. CLOTAS: La 4? La 4..., no he dit res. D'acord, d'acord.

(El Sr. Sesmiло demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Sesmiло?

El Sr. SESMILO: Demano excuses a la Mesa i als companys, però és que aquest portaveu no havia interpretat adequadament la voluntat del Grup, i volem votar tota la resolució segona sencera a favor. Prego disculpes. Per tant, és tota la segona.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: O sigui, substitueix... 1 i 2. Molt bé. Tot...

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Votem, en primer lloc...

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Digui, digui.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Tres blocs de votacions. La segona Proposta de resolució, junt amb la tercera, la sisena, dinovena i vintena: un bloc.

El Sr. PRESIDENT: Novena i...?

El Sr. CURTO I CASADÓ: ...dinovena i vintena. Totes estes un bloc. I un altre bloc: desena i cinquena. O cinquena i desena, senyor president. I la resta.

El Sr. PRESIDENT: En primer lloc, votarem la Proposta segona.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat aprovada per 106 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

Votem ara la cinquena.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat aprovada per 83 vots a favor, 7 en contra i 23 abstencions.

Ara la Proposta número 15, quinzena.

El Sr. SALA: Les dues primeres línies i mitja, per separat, i la resta fins a «equipaments comercials». El primer tros de la quinzena. I el segon, a partir «d'igualment».

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

Doncs, en primer lloc, farem la votació que acaba d'indicar el senyor Sala.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquest extrem de la Proposta 15 ha quedat rebutjat per 23 vots a favor, 90 en contra i cap abstenció.

La resta de la Proposta quinzena.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

La resta d'aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 45 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Proposta número 13, tretzena.

(El Sr. Sala demana per parlar.) Senyor Sala?

El Sr. SALA: El mateix que fa referència a la quinzena, fins a «préstecs»; és a dir, el primer paràgraf per separat i el segon paràgraf —només n'hi ha dos— també per separat.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. SALA: Des d'«aquesta» fins a «préstecs», per separat.

El Sr. PRESIDENT: Doncs votem el primer d'aquesta Proposta tretzena, 13.

Vots a favor?

En contra?

No hi ha abstencions?

Aquesta part de la tretzena ha quedat rebutjada per 45 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

La resta de la tretzena.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

La resta de la tretzena ha quedat rebutjada per 23 vots a favor, 68 en contra i 24 abstencions.

A continuació votarem la Proposta primera, solament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 23 vots a favor, 68 en contra i 24 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació, conjuntament, la tercera i la sisena.

Vots a favor?

El Sr. CAROD-ROVIRA: Senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Com diu?

El Sr. CAROD-ROVIRA: Li deia «senyor president».

El Sr. PRESIDENT: Digui.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Demano per parlar perquè, tal com havia anunciat, la sisena, l'havíem retirada, com he dit en el transcurs de la meua intervenció. Per tant, la sisena no ha estat sotmesa a votació perquè ja no l'hi manteníem.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. Hi han hagut diversos grups que han demanat aquesta votació separada, però...

Votem, doncs, només la tercera, perquè és l'única que està viva d'aquest Grup.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 15 vots a favor, 91 en contra i 7 abstencions.

A continuació, conjuntament, la setena, la novena, la dotzena, la catorzena, la dissetena i la divuitena, conjuntament.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 46 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

A continuació, la número 19.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 15 vots a favor, 67 en contra i 31 abstencions.

A continuació, se sotmet a votació la Proposta vintena.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 39 vots a favor, 67 en contra i 7 abstencions.

A continuació, i conjuntament, votarem les propostes vuitena i onzena.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 22 vots a favor, 67 en contra i 24 abstencions.

A continuació, se sotmet a votació el punt 5 de la desena. Aquí tinc anotada una votació separada. 10.5 no? *(Pausa.)* Doncs la desena sencera. *(Veus de fons.)* Es pot acumular la setzena, també? *(Pausa i remor de veus.)*

Doncs, desena únicament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 15 vots a favor, 95 en contra i cap abstenció.

Ara se sotmet a votació la setzena, que és la darrera de les que quedaven per votar del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 29 vots a favor, 89 en contra i cap abstenció.

Passem a les propostes del Grup Parlamentari Mixt. Recordo que han estat retirades la 1, la 2 i la 23. És així?

El Sr. REGUANT: President, han estat retirades la 1, la 2, la 23 —com vostè deia—, la 7, la 9, la 13, la 14, la 15, la 25, la 26, la 29 i la 39.

El Sr. PRESIDENT: Han estat retirades la 1, 2, la 23, la 7, la 9, la 13, la 14, la 15, la 25, la 26, 29 i 39. La resta que queda, es fa una sola votació? *(El Sr. Sala demana per parlar.)* El senyor Sala demana quelcom?

El Sr. SALA: Sí, tres blocs, si us plau, senyor president. *(Remor de veus.)* A pesar de la impopularitat de la Proposta, però... *(Rialles.)* La 4, la 5, la 8, la 10, la 12, la 19, la 20, la 21, la 22, la 30, la 33, la 34, la 35, la 36, la 38, la 44, la 46 i la 47. I un altre bloc: la 3, la 6, la 16, la 17, la 18, la 27, 28, 43, 45, 48 i 49. I un tercer bloc: 31, 32, 37, 40, 41 i 42.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. *(El Sr. Carod-Rovira demana per parlar.)* El senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, senyor president...

El Sr. PRESIDENT: No li va bé aquesta travessa?

El Sr. CAROD-ROVIRA: No, em sap molt de greu, però és que no m'acaba d'encaixar, i, per tant, ho he de dir.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Vostè té la paraula.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Gràcies. Nosaltres amb dos blocs ja faríem. En tot cas, hi ha unes propostes concretes que voldríem separades de les altres, que serien: 3, 4, 5, 6, 24, 27, 28, 38 i 42. Si creu que alguna cosa lliga, serem afortunats.

El Sr. PRESIDENT: A veure, 27..., què més?

El Sr. CAROD-ROVIRA: ...28, 38 i 42.

(El Sr. Fuentes demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: El senyor Fuentes també...

El Sr. FUENTES: Gràcies, senyor president. Per a nosaltres només dos blocs: un amb la 38 i la 49, i tota la resta es poden votar plegades.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: No té un valor exemplar, la seva proposta.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Sí, el senyor Curto.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Dos blocs, també: la 3, 16, 17, 18..., 30, 33, 41, 42 i 48.

El Sr. PRESIDENT: Bé, de moment sembla que ja hi ha acord de votar conjuntament la 1 i la 2. *(Rialles. Veus de fons.)* I, a més, ah!, dóna la casualitat que són les que estan retirades. *(Rialles. Pausa.)* Ho sento, però hauran d'anar una per una.

La número 3.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta ha quedat rebutjada per 6 vots a favor, 67 en contra i 28 abstencions.

La número 4.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 34 vots a favor, 67 en contra i 7 abstencions.

La número 5.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La número 5 ha quedat rebutjada per 32 vots a favor, 67 en contra i 7 abstencions.

Número 6.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Proposta ha quedat rebutjada per 13 vots a favor, 67 en contra i 28 abstencions.

Proposta número 7.

Vots a favor?

El Sr. REGUANT: Senyor president, la 7 ha estat retirada.

El Sr. PRESIDENT: Sí, senyor.

Doncs... *(Pausa.)* Podem fer el següent bloc. Prego atenció! Sembla que lliga tot: 8... *(El Sr. Escudé demana per parlar.)*

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. ESCUDÉ: En virtut de l'article 27 del Reglament, que preveu que el senyor president ordeni els debats i ordeni les votacions, demanaria que ens concedís la possibilitat de fer una sola votació per a la resta de propostes presentades, atès que, per la informació que té aquest diputat, el resultat final serà el mateix.

El Sr. PRESIDENT: Bé, jo, sense la conformitat de tots els grups de la cambra, no accediria a aquesta petició. *(Pausa.)* Bé, sembla que no hi ha unanimitat. Per consegüent, parin atenció a aquest bloc, que s'acostarà una mica a la proposta que feia el senyor...: 8, 10, 12, 19, 20, 21, 22, 34, 35 i 36. Va bé? *(Pausa.)* Doncs, d'una sola tacada van totes aquestes propostes. *(Rialles.)*

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han estat rebutjades per 41 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Un altre bloc: 16, 17, 18 i 48. *(Pausa.)*

Doncs, conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 13 vots a favor, 65 en contra i 28 abstencions.

Els anuncio un altre bloc: 11, 27, 28, 43 i 45. *(Pausa.)*

El Sr. CAROD-ROVIRA: 27 i 28, senyor president, no.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, 11, 43 i 45.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 22 vots a favor, 65 en contra i 21 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació les 27 i 28. Poden anar conjuntes, eh? *(Pausa.)*

Doncs, 27 i 28.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 13 vots a favor, 66 en contra i 28 abstencions.

A continuació se sotmet a votació la resta de propostes del Grup Mixt. El senyor Fuentes? *(Pausa.)* Doncs, la resta.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes propostes han quedat rebutjades per 9 vots a favor, 66 en contra i 32 abstencions.

Al començament de la sessió d'aquest matí els he anunciat que hi havia una proposta conjunta de tots els grups. Ara anuncio que ha estat retirada; de manera que s'aixeca la sessió.

(Són tres quarts de tres de la tarda i vuit minuts.)

